

ANG KASAYSAYAN SA AKONG KINABUHI

 Iduko nato ang atong mga ulo sa makadiyut alang sa pagampo.

Among maloloy-ong Langitnong Amahan, daku kaayo kini nga mga pribilihiyo nga aduna kami nga makaduol Kanimo, ingon nga among Dios ug Manluluwas. Sa pagpaminaw namo niining maanindot nga awit, *How Great Thou Art*, nagapadasig kini kanamo tungod nga hingsayran namo nga gamhanan Ka. Ug ginaampo namo nga ang Imong pagka-gamhanan mapadayag kanamo pag-usab, niining hapon, samtang magapamulong kami. Ug natahasan ako, sa unang higayon sulod sa daghang mga katuigan, nga sulayang balikan ang kaagi sa akong kinabuhi, ug ginaampo ko nga hatagan Mo ako og kadasig ug—ug sa kung unsay akong gikinahanglan, Ginoo, niining taknaa. Ug hinaut nga ang tanan kong mga kasaypanan sa kinabuhi mamahimong mga panag-ingnan ngadto sa uban, nga mao’y magpahiduol pa kanila nganha Kanimo. Itugot kini, Ginoo. Hinaut nga makita sa mga makasasala ang mga tunob-sa-tiil diha sa kabalasan sa panahon, ug hinaut nga maagak sila nganha Kanimo. Ginapangamuyo namo kining mga butanga sa Ngalan ni Ginoong Jesus. Amen.

Mahimo na kamong manglingkod.

² [Si Igsoong Glover nag-ingon, “Mahimo ba nimo nga iampo kini nga mga panyo sa dili ka pa magsugod?”—Ed.] Malipay gyud ako. [“Adunay mga *ingon-niana* ug *ingon-niini* nga igaampo.”] Sige, sir, salamat. Sama niining balaang lalaki, nga si Igsoong Glover, nga kaila ko na sulod sa pila na ka tuig, nagkaaduna ko’y pribilihiyo nga makauban siya sa makadiyut kagabii. Ug gisultihan niya ako mahitungod sa . . . taudtaud pud kono siya nga naghigda, ug nagpahulay. Ug karon, sa edad nga setenta’y-singko anyos, nagabalik na usab siya sa buluhaton sa Ginoo. Wala pa man diay katunga ang kakapoy ko pagkadungog ko niana. Abi ko og gikapoy na ko, apan ako—ako gatoo nga dili pa ako kapoy. Gipahimutang niya mismo dinhi kanako ang pipila ka mga panyo, nga—nga naka-sobre, ug uban pa, kon diin gisulod ang mga niini ug gipangbalik na.

³ Karon, si kinsa man kaninyo nga nagapaminaw sa radyo, o ania dinhi, nga nagatinguha sa usa sa niining mga panyo, ug buut ninyong. . . Ang Angelus Temple pirmi man nga nagapadala niini, sa tanang panahon. Mahimo ninyo ipadala ang sulat dinhi mismo sa Angelus Temple ug igaampo nila kini, tungod kay

siguraduhon ko kaninyo nga sumala kini sa Kasulatan. Usa mismo kini ka saad sa Dios.

⁴ Ug kung gusto pud ninyo nga igaampo ko ang usa ka panyo para kaninyo, aba, malipay gyud ako nga buhaton kana. Padalhi lang ko ninyo og sulat sa post office box 3-2-5, 325, Jeffersonville, sa mga titik nga J-e-f-f-e-r-s-o-n-v-i, duha ka l, e. Jeffersonville, Indiana. O kung dili man ninyo madumduman ang post office box, isulat na lang ang “Jeffersonville.” Gamay ra man kini nga siyudad, ang populasyon mga traynta’y-singko ka libo lang. Nakaila pud kanako ang tanan didto. Ug busa malipay kami nga iampo ang usa ka panyo ug ipadala kaninyo.

⁵ Ug, bueno, nagmalampuson gayud kita sa pagbuhat niini, tungod kay . . . Makadawat mo og hamubong matang sa sulat nga nagaingon nga lakip niini, ang mga tawo sa tibuok kalibutan mag-ampo matag buntag sa alas nuebe, ug pagka-alas dose ug pagka-alas tres. Ug mahunahuna ninyo, nga sa tibuok kalibutan, kung unsang oras kini sa gabii nga kinahanglan nilang mobangon aron himoon kini nga pag-ampo. Busa kung ang tanan niining napulo ka linibo, ug linibo ka pilo, nagapadala og mga pag-ampo ngadto sa Dios sa mao ra mismo nga oras para niini nga ministerio, para sa inyong balatian, dili gyud basta-basta makabalibad ang Dios niana. Ug busa karon kami, sa gikaingon ko na, wala kami’y unsa man nga mga programa, wala pud kami nagatinguha bisan usa ka sentimos nga kuwarta. Igo lamang kami . . . Kung makatabang man kami kaninyo, nan mao kana’y hinungdan nga ania kami dinhi. Ug atong . . .

Adunay nagadala og usa pa ka bugkos sa mga panyo.

⁶ Karon, kung wala man kamo’y panyo nga gusto unta ninyong ipadala, bueno, magpadala na lang mo og sulat, bisan pa man. Kung wala pa ninyo kinahanglana kini karon mismo, nan ilup-it ra kini diha sa Basahon sa Mga Buhad, sa Biblia, sa ika-19 nga kapitulo. Ug usa kini ka porma sa gamay’ng puti nga laso nga ipadala kaninyo, ug ang mga pagtudlo kon unsaon ninyo pagsugid una ang inyong mga sala. Ug (salamat) kon unsaon n’yo pagsugid ang inyong mga sala. Ayaw gayud ninyo paninguhaa nga makakuha og bisan unsa man gikan sa Dios nga dili una nagapasig-uli sa Dios. Kita n’yo? Ug dayon gikatudloan kamo nga adtoan n’yo ang inyong mga silingan, ug ang inyong pastor. Kung aduna kamo’y unsa man sa inyong kasingkasing nga batok kang bisan kinsa, lakaw ug ihusto una kana, ug mobalik. Ug pagkahuman mag-ampo, magpahigayon og panagtigum sa pag-ampo sa inyong panimalay, ug i-ipit kining panyo gamit ang perdible sa inyong pang-ilalum nga sinina, dayon toohi ang Dios. Ug sa kada tulo ka oras, matag adlaw, adunay mga tawo sa tibuok kalibutan nga nanag-ampo, ingon nga usa ka kadena sa pag-ampo sa tibuok kalibutan.

⁷ Ug karon inyoha na kini, nga wala gayu'y bayad, basta magpadala lang kamo og sulat. Ug—ug, bueno, dili baya kami mobalus og sulat kaninyo aron pabayron kamo o kaha sultihan kamo sa unsa mang programa nga among ginapahigayon. Buut namo nga mosuporta kamo og programa, apan wala kami—wala man kami og bisan unsa aron nga inyong pagasuportahan. Kita n'yo? Busa kamo. . .Kini usab dili aron nga hibaloon kon asa kamo nagapuyo, kondili bug-os lamang kini nga tabang ug usa ka ministerio sa Ginoo, nga ginapaningkamotan namong padayon nga buhaton.

⁸ Karon iduko nato ang atong mga ulo. Ug kung nagapaminaw kamo sa radyo, ipahimutang ninyo ang inyong panyo dinha, ipandong lang ninyo ang inyo mismong kamot sa ibabaw niini samtang magaampo kita.

⁹ Maloloy-ong Ginoo, among ginadala Kanimo kining gagmay'ng mga panapton, tingali'g ang pipila niini mora og gagmay'ng mga tsaliko para sa usa ka bata, o—o pipila ka gagmay'ng pang-ilalum nga sinina, o kaha tingali'g usa ka pares sa gagmay'ng mga sapatos sa bata, o—o mora'g, usa ka panyo, nga mahiadto sa mga may sakit ug mga nagaantus. Ginoo, sumala kini sa Imong Pulong mao nga ginabuhat namo kini. Tungod among mabasa, diha sa Basahon sa Mga Buhat, nga mikuha sila gikan sa lawas sa Imong alagad, nga si Pablo, og mga panyo ug mga panapton, tungod kay nanagtoo man sila nga ang Imong Espiritu anaa sa maong tawo. Ug minggula gikan sa mga tawo ang mahugaw'ng mga espiritu, ug mibiya kanila ang mga balatian ug mga sakit, tungod kay nanagtoo man sila. Ug karon nasayod kami, Ginoo, nga dili kami si San Pablo, apan nasayod kami nga Ikaw sa gihapon nagapabilin nga si Jesus. Ug ginaampo namo nga pasidunggan Mo ang pagtoo sa niining mga tawo.

¹⁰ Ug gikaingon kaniadto nga sa dihang ang Israel, nga naninguha sa pagsunod sa Dios, na-korner na niadto, ang dagat anaa sa atubangan nila, ang kabukiran anaa pud sa isig ka kilid nila, ug ang kasundalohan ni Faraon nagakahiduol na. Ug dunay miingon, nga “Midungaw ang Dios pinaagi niadtong Haligi nga Kalayo, nga suko ang mga mata, ug nahadlok ang dagat ug natunga kini, ug naghimo kini og dalan aron makatabok ang Israel paingon sa yutang saad.”

¹¹ Oh Ginoo, pagdungaw pag-usab, sa diha nga kining mga panapton maipatong na diha sa mga masakitong lawas ingon nga pagdumdum sa Imong buhi nga Pulong. Ug hinaut nga mahadlok ang balatian, inig makakita sa Dugo sa Imong Anak, nga si Jesus, Nga namatay alang niini nga pangbayad-sa-sala. Ug hinaut nga mahadlok ug mobiya ang kaaway, aron nga magpadayon kining mga tawo paingon sa saad, nga “Labaw sa tanang mga butang,” nga kini'y Imong tinguha “nga magmauswagon kami diha sa maayong panglawas.” Itugot kini, Amahan, kay

ginapadala namo kini nga may ingon niana—may ingon niana nga taras sa among kasingkasing. Ug mao kana ang among tinguha. Ginapadala namo kini sa Ngalan ni Jesus Cristo. Amen.

Salamat, Igsoong Glover. Salamat, sir.

¹² Bueno, unyang gabii ingon nga pagtapos na niini nga bahin sa rebaybal, wala pa ko mahibalo kon maipasibya ba kini o dili, apan buut kong isulti (kung dili man) para sa mga tigpaminaw sa radyo, nga mao kini ang usa sa pinakamaayong mga panagtigum nga akong napahigayon sulod sa daghan, daghang mga katuigan. Nahimo kining madasigon, lig-on, pinaka-mahigugmaon, og matinabangon nga panagtigum nga akong napahigayon sulod sa dugay na nga panahon.

¹³ [Nagaingon ang igsoong lalaki, “Anaa kita sa pagsibya hangtud sa alas kuwatro-kinse, igsoon. Ug nagapaminaw sila kanimo, ang tibuok habagatang California, didto sa mga isla, ug sa mga barko. Nanagpakadawat kami og mga mensahe gikan kanila. Ug busa aduna gyud ka’y daghang mga tigpaminaw, liboan ug napulo ka linibo.”—Ed.] Salamat, sir. Maayo gayud kana. Gikalipay ko nga madungog kana. Panalanginan kamong tanan sa Dios.

¹⁴ Ug pirmi gyud kong adunay mainiton nga bahin sa akong kasingkasing para sa Angelus Temple, tungod sa pagbarug niini sa bug-os nga Ebanghelyo ni Jesus Cristo. Ug, karon, daw—daw sa mas personal na kini para kanako karon. Daw sa, human nga mahimamat ko ang matag usa ug nakita ang ilang maayong espiritu, mora og mas susama na ako sa usa kaninyo kay sa kaniadto. Panalanginan kamo sa Dios, mao’y akong pag-ampo. Ug . . . [Nagapalakpak ang mga mananambong—Ed.] Salamat, kaayo.

¹⁵ Bueno, naipahibalo na man nga karon mora og mamulong ako kaninyo sa makadiyut mahitungod sa: *Ang Kasaysayan Sa Akong Kinabuhi*. Malisud kini—kini para kanako. Tungod mao kini ang unang higayon nga sulayan kong hisgotan kini sulod sa daghang mga katuigan. Ug wala man ko’y igong panahon para hisgotan kini sa ingon ka detalyado, kondili ang bahin lang niini. Ug, dinhi, nakahimo ko og daghang mga sayup, nakahimo og daghang mga butang nga sayup. Ug buut ko, nga kamong mga nagapaminaw sa radyo ug kamong mga ania karon, dili ninyo unta tan-awon ang akong mga sayup ingon nga kapandolan, kondili ingon nga panag-ingnan hinoon nga mao’y magpahidul pa kaninyo kang Ginoong Jesus.

¹⁶ Dayon, unyang gabii, dunay ipanghatag nga mga prayer kard para sa panerbisyo sa pagpang-ayo unyang gabii. Karon, kon maghisgot ta og *panerbisyo sa pagpang-ayo*, dili buut ipasabot nga ayohon nato ang usa ka tawo, hinoon atong “igaampo ang usa ka tawo.” Ang Dios man mao’y nagaayo.

Maloloy-on lang gyud Siya kanako, sa pagtubag sa akong mga pag-ampo.

¹⁷ Ug nakig-estorya ko sa tigdumala sa usa ka ilado nga ebanghelista, dinhi usa ka higayon kaniadto, ug—ug naipangutana man gud kon nganong kini nga ebanghelista kono dili nagaampo para sa mga may sakit. Ug mitubag ang ebanghelista ngadto sa—sa tigdumala sa akong mga panagtigum, miingon, “Kung...” Kini nga ebanghelista nagatoo man sa Balaanong pagpang-ayo. Apan kung magsugod man gud kono siyang mag-ampo para sa mga may sakit, nan basin maistorbo ang iyang buluhaton tungod kay gipaluyohan ra ba siya sa mga kaiglesiahan. Daghang mga iglesia, ug daghan man gud kanila, ang wala nagatoo sa Balaanong pagpang-ayo.

¹⁸ Busa aduna ako’y pagtahud ug pagrespeto sa maong ebanghelista tungod kay nagapabilin siya sa iyang puwesto, sa iyang katungdanan. Mahimo niya tingali...dili gayud ako makapuli sa iyang puwesto, ug duda ko kon makapuli pud kaha siya sa akong puwesto. Kitang tanan aduna ma’y puwesto sa Gingharian sa Dios. Nahiusa kitang tanan. Nagkalainlaing mga gasa, apan mao ra nga Espiritu. Nagkalainlaing mga pagpahayag, ang buut kong ipasabot diay, apan mao ra nga Espiritu.

¹⁹ Ug, bueno, unyang gabii magsugod ang mga buluhaton... sa hunahuna ko ang ingon nila magsugod kono ang konsyerto sa alas sais-traynta. Ug, karon, kung nagapaminaw man kamo sa radyo, nan paminaw kamo niini. Kini’y...Maanindot kini, sa kanunay gayud.

²⁰ Ug dayon buut kong isulti nga ang mga prayer kard ipanghatag sa gilayon human niining panerbisyo, sa diha nga kining panerbisyo tapos na, kung ania pa kamo dinhi ug gustong makakuha og prayer kard. Giingnan ako kaganina lang, nga ang akong anak o si Mr. Mercier o si Mr. Goad, sila kono ang manghatag og mga prayer kard. Mao nga pabilin lang usá mo sa inyong gilingkoran. Pagkahuman sa panerbisyo, pabilin lang usá mo sa inyong gilingkoran aron makaagi ang mga kalalaken-an dinha sa linya ug makapanghatag og mga prayer kard sa ingon ka dali. Dinha sa mga balkonahe o sa ibabaw, kon asa man, diha sa ubos o kon asa man kamo, pabilin lang mo sa inyong gilingkoran ug mahibalo na ang mga kalalaken-an nga ania kamo para sa prayer kard. Ug dayon unyang gabii igaampo namo ang mga may sakit. Ug kung dili man usabon sa Ginoo ang akong mga hunahuna, buut ko nga magwali mahitungod sa maong hilisgotan unyang gabii, *Kung Ipakita Mo Kanamo Ang Amahan, Igo Na Kini Kanamo*.

²¹ Karon buut ko nga mobasa para sa usa ka teksto niining hapon, aron nga masugdan lang ang *Kasaysayan sa Kinabuhi*, nga makaplagan dinha sa Basahon sa Mga Hebreohanon, sa ika-

13 nga kapitulo, ug magsugod kita dinhi sa mga . . . ingnon kong sa mga ika-12 nga bersekulo.

Sa ingon niini si Jesus usab, aron sa pagbalaan sa tawo pinaagi sa iyang kaugalingong dugo, nag-antus didto sa gawas sa ganghaan.

Busa mangadto kita . . . ngadto kaniya sa gawas sa kampo, nga magadala sa iyang kaulawan.

Kay dinhi aduna kita wala'y lumulungtad nga lungsod, hinonoa kita nagapangita niadtong lungsod nga umalabut.

²² Karon usa kana ka matang sa teksto. Tungod, nakita n'yo, kung kini ma'y usa ka kasaysayan sa kinabuhi, o unsa man nga nagapahinungod sa usa ka tawo, wala nato ginahimaya kana, ug ilabina ang—ang kaagi sa usa ka tawo, nga ingon ka mangitngit sama sa akoa. Apan nahunahuna ko, kung basahon nato ang Kasulatan, nan pagapanalanginan sa Dios ang Kasulatan. Ug ang akong hunahuna mao:

Nga dinhi kita walay lumulungtad nga lungsod, hinonoa kita nagapangita niadtong lungsod nga umalabot.

²³ Karon, nasayod ko nga ganahan kaayo mo sa Los Angeles. Duna man kamo'y katungod niana. Usa kini ka bantugan, og maanindot nga siyudad. Bisan sa kahugaw sa kahanginan niini ug uban pa, usa gihapon kini ka maanindot nga siyudad, og dunay maayong klima. Apan kini nga siyudad dili man magalungtad, siguradong aduna gyud kini'y katapusan.

²⁴ Nakaadto na ako sa Roma (kon diin ang mga bantugang emperador) ug sa mga siyudad nga gipangtukod sa mga tawo kaniadto og nanagdahum nga magmalungtaron kini, ug sa pagkalot nila og baynte ka piye ang kalawun nakaplagan nila ang nahibilin sa mga nangalumpag niini.

²⁵ Nakaadto na sab ako kon diin nagkaaduna ang mga Faraon sa bantugan nilang mga gingharian kaniadto, ug makaplagan ninyo ang maong lugar kon diin nanaghari ang mga bantugang Faraon kaniadto pagmokalot mo didto.

²⁶ Gusto natong tanan nga hunahunaon og taas ang atong siyudad ug ang atong lugar. Apan, timan-i, dili gyud kini mahimong molungtad.

²⁷ Niadtong bata pa ako nagaadto ko kaniadto sa usa ka dakung kahoy nga maple. Sa among probinsya aduna kami og daghang malig-on nga kahoy. Ug aduna usab kami niining mga kahoy nga maple, ang sugar maple, ug ginatawag namo nga “malig-on nga maple” ug “mahuyang nga maple.” Kining daku kaayo nga kahoy, mao kini ang pinakamaanindot nga kahoy. Ug pagmouli na ako kaniadto gikan sa umahan, sa pagpanghakot og dagami ug—ug sa mga ani, gusto ko gayud

moadto niining daku nga kahoy ug—ug molingkod sa ilalum niini ug—ug maghangad-hangad. Ug makita ko ang dagkung, malig-on nga mga sanga niini nga ginapalid-palid sa hangin, ang maong daku kaayo nga punoan. Ug moingon ko, “Abi nimo, nagatoo ko nga magalungtad kini nga kahoy sulod sa gatusan ug gatusan pa ka mga katuigan.” Pero dili pa lang dugay gitan-aw ko ang karaang kahoy, kini’y usa na lamang ka tuud.

²⁸ “Kay dinhi kita walay lumulungtad nga lungsod.” Wala, wala gyu’y unsa man dinhi ibabaw sa yuta nga imong makita tanan magalungtad. Aduna gayud kini og katapusan. Ang tanan-tanan nga mortal kinahanglan nga mahitugyan ngadto sa pagka-imortal. Busa bisan unsa pa ka maayo ang pagtukod nato sa atong mga kadalanan, unsa pa ka maayo ang pagtukod nato sa atong mga bilding, kining tanan kinahanglan gyud nga mahanaw, kay dinhi wala ma’y bisan unsa nga mahimong molungtad. Ang Dili-makita lamang mao’y magalungtad.

²⁹ Mahinumduman ko pa ang balay nga among gipuy-an kaniadto, usa kadto ka karaang balay nga hinimo’g troso og gibulit ra og lapok ang mga gawang niini. Ako . . . Tingali daghan siguro ang wala pa nakakita og balay nga gibulit ra og lapok ang mga gawang niini. Apan ang tanang gawang niadto gibulit ra og lapok, ug ang dagku kaayo nga mga troso nga mao’y gigamit sa paghimo niadtong karaang balay, nagdahum ko nga molungtad kadto nga balay sulod sa gatusan ka mga katuigan. Apan, kabalo ba mo, ang lugar nga gitukoran niadto nga balay usa na ka pabalay nga proyekto karon. Pagkalahi na gayud niadto. Nagakausab gyud ang tanang butang. Apan . . .

³⁰ Ug makita ko ang akong amahan kaniadto, siya’y medyo mubo, dakuon og lawas nga lalaki, kusgan kaayo, ug usa siya sa mga pinakakusgan nga mubong lalaki nga akong nailhan. Ngani akong nahimamat si Mr. Coots, ang tawo nga iyang kauban kaniadto sa pagpamutol og mga kahoy, usa man siya ka mamumutol og kahoy, ug mga usa na ka tuig ang milabay, ug si Mr. Coots usa ka suod kaayo nako nga higala, ug usa ka diyakono sa iglesiang First Baptist, ug ingon niya, “Billy, siguradong usa gyud ikaw ka kusgan kaayo nga lalaki.”

Ug miingon ko, “Dili, dili gyud, Mr. Coots.”

³¹ Ingon niya, “Kung naliwat ka sa imong amahan, nan kusgan usab ka.” Miingon, “Nakita ko kadto nga tawo, nga motimbang ra og usa ka gatus ug kuwarenta ka libra, pero nagkarga og usa ka troso sa bagon nga nag-inusara lang, nga siyam ka gatus ka libra ang gibug-aton.” Nasayod gayud siya kon unsaon pag-alga niadto. Kusgan man gud siya. Makita ko siya kaniadto pagmoabot na sa balay og manghimasa ug mangandam para sa panihapon, pag tawgon na siya sa akong Inahan.

³² Ug aduna kami kaniadto og usa ka punoan sa mansanas sa atubangan nga nataran, ug aduna usab og tulo o upat ka

gagmay'ng punoan didto sa may luyo. Ug sa tunga-tunga nga punoan mismo adunay usa ka karaang espeho, nga nabuak na, nga salamin, usa ka dakung salamin. Ug gisab-it kadto sa kilid sa kahoy nga may pipila ka lansang nga gipangbawog. Mora'g sama sa ginatawag ninyong mga panday nga nagapaminaw “mga sabitanan og amerikana.” Gipangbawog kadto aron mao'y mokuopot sa salamin sa puwesto niini. Ug didto adunay usa ka karaang sudlay nga hinimo gikan sa lata. Pila man ang nakakita na og karaang lata . . . og karaang sudlay nga hinimo gikan sa lata? Mahanduraw ko gihapon kadto.

³³ Ug dayon dunay labhanan didto, usa ka gamay'ng tabla lang nga may gagmay'ng tiil sa ilalum niini, nga nakasab-it sa kahoy. Aduna usab og gamay'ng, medyo, karaan na nga sulfur pump didto nga mao'y among ginabomba sa tubig, ug didto kami nagalaba dapit sa karaang kahoy. Ug si Mama kaniadto nagagamit og mga sako sa harina aron himoon kadtong mga tualya. Aduna ba dinhi ang nakagamit na og tualya nga hinimo gikan sa sako sa harina? Bueno, gibati ko nga mora lang ko og anaa sa akong yutang-natawhan karon. Ug kadto'y dagkung, karaang masapnot nga mga tualya! Ug pag ginaligoan niya kaming mga bata kaniadto, siya'y . . . mora'g ginalaknit niya ang among panit sa matag higayon nga ginalugoran niya kami. Ug mahinumduman ko pa kadtong karaang sako sa harina. Ug hulboton niya ang mga lambo niadto, og himoong gagmay'ng mga borlas, aron medyo dekorasyonan kadto.

³⁴ Pila man dinhi ang nakatulog na sa higdaanan nga dagami? Bueno, ako—makaingon gyud ako! Pila man dinhi ang nakahibalo kung unsa ang bunot nga unlan? Bueno, Igsoong Glover, mora lang ko og anaa sa kaugalingon kong lungsod karon, sigurado gayud! Sa higdaanan nga dagami, bueno, dili pa man ingon ka dugay sukad niadtong nakahigda ako sa ingon-ana, ug kadto'y . . . Oh, kadto—maayo gyud kadtong tulogan, bugnaw man gud. Dayon sa panahon sa tingtugnaw mahumok nga higdaanan ang ilang ginagamit ug didto nagahigda, kabalo mo, ug dayon gikinahanglan pa nga butangan og lona ang among atop tungod kay nagasulod man ang niyebe sa—sa—sa mga siak sa balay, kabalo mo, pagmaukab ang mga kahoy'ng inak-ak, kabalo na mo, ug didto nagasulod ang niyebe. Ug, oh, mahinumduman ko pa gayud kadto.

³⁵ Ug dayon si Papa aduna siya'y brush nga pang-ahit kaniadto. Ako . . . Karon makurat gyud kamo niini. Tungod nga hinimo man kadto gikan sa mga pakaw sa mais, usa ka brush nga pang-ahit nga gama sa mga pakaw sa mais. Gamiton niya ang lihiya nga sabon nga hinimo sa akong inahan, magtapyas niadto ug ipahid kadto sa iyang nawong gamit kadtong brush nga gama sa pakaw sa mais, ug magaahit siya gamit ang usa ka dakung, mahait nga labaha. Ug inig ka Dominggo mokuha siya og—og mga papel, iputos kadto sa palibot sa iyang kuwelyo, nagasul-

ob man sila kaniadto og mga kuwelyo nga celluloid ug ibutang niya kadtong papel palibot sa iyang kuwelyo nga nakaingon niini aron malikayan nga motapot ang—ang—ang bula sa sabon sa kuwelyo sa iyang sinina. Nakakita na ba mo kon giunsa kana pagbuhat? Aba, grabe, gyud!

³⁶ Mahinumduman ko usab ang karaang tuboran didto, kon diin kami nagaadto aron magkalos og mainom nga tubig, ug ginakalos namo ang among tubig gamit ang usa ka nauga na nga tabayag nga gihimong kabo. Pila man dinhi ang nakakita na og nauga nga tabayag nga gihimong kabo? Bueno, pila man kaninyo ang taga Kentucky, diay? Oo, bueno, tan-awon ta dinhi ang mga taga-Kentucky. Bueno, aba, ako’y—mora lang gyud ako og anaa sa . . . abi ko og puro mga taga-Oklahoma ug mga taga-Arkansas ang ania dinhi, pero mora man og namalhin na ang taga Kentucky. Bueno, nakakaplag man gud sila og petrolyo sa Kentucky pila na ka bulan ang milabay, kabalo na mo, busa siguro ang uban kanila nagapaingon na dinhi nga direksyon.

³⁷ Ug dayon akong mahinumduman kaniadtong nagaabot si Papa ug manghimasa na para sa panihapon, pil-on niya pataas ang iyang manggas, ug makita ko kadtong iyang mugbo og bus-ok nga mga bukton. Ug sa dihang ipataas niya ang iyang mga bukton aron manghila-os, magsablig og tubig sa iyang nawong, mangburot kadtong mga muskulo sa iyang mugbo nga mga bukton. Ug ingon ko, “Abi nimo, mabuhì gyud siguro ang akong amahan hangtud sa edad nga usa ka gatus ug singkwenta anyos.” Lig-on kaayo siya! Apan namatay siya sa edad nga singkwenta’y-dos. Kita n’yo? “Dinhi kita walay lumulungtad nga lungsod.” Husto kana. Dili kita mahimong molungtad.

³⁸ Karon mobiyahe usá kita sa makadiyut, kitang tanan. Ang matag usa kaninyo dinhi aduna man gyu’y kasaysayan sa kinabuhì, sama kanako, ug nindot man pud nga magsuroy-suroy dinha sa dalan sa handumanan usahay. Unsa ma’y tan-aw n’yo niana? Balikan lang nato, ug mobalik usá kitang tanan sa makadiyut, balik ngadto sa pare-pareho natong mga kasinatian ingon nga mga gagmay’ng bata pa.

³⁹ Ug karon ang unang bahin sa kasaysayan sa kinabuhì ko. Hisgotan ko lang kini og diyutay, tungod nga anaa na man kini sa libro ug daghan usab kaninyo ang nakakuha na sa maong libro.

⁴⁰ Natawo ako sa usa ka gamay’ng payag sa bukid, didto sa kabukiran sa Kentucky. Aduna sila kaniadto og usa lang ka lawak nga among gipuy-an, nga walay hapin sa salog, walay bisan kahoy man lang sa salog, usa lang gyud kadto ka salog nga yuta. Ug dunay usa ka tuud, ang ibabaw sa pinutol nga tuud nga may tulo ka tiil niadto, mao kadto ang among lamesa. Ug ang tanang bata nga Branham manag-alirong didto, ug didto sa may atubangan sa gamay’ng karaang payag, ug didto kami magligid-ligid, nga mora’g usa ka pundok sa mga opossum nga nagaligid-

ligid sa abog didto sa gawas, kabalo na mo, kaming tanan nga mga batang managsoong lalaki. Siyam man kami, ug may usa ka batang babaye, ug duna gyud siya'y malisud nga kasinatian uban namo nga mga batang lalaki. Siguradong tahuron gihapon namo siya hangtud karon tungod sa mga butang nga among nabuhat kaniadto nga mga adlaw. Dili siya makauban kanamo sa bisan asa, ginapapauli namo siya, tungod nga batang babaye man gud siya. Mao nga dili siya puedeng mag-uban-uban, kabalo na mo. Busa aduna kami'y . . . Ug ang tanan . . .

⁴¹ Akong mahinumduman niadtong luyo sa lamesa aduna kami og duha lang ka lingkoranan, ug gigama kadto gikan sa panit sa kahoy. Bag-ong gulang nga punoan sa hickory nga gisumpay-sumpay, ug ang ilalum niadto naputos og panit sa hickory. Aduna ba dinhi ang nakakita na og lingkoranan nga gigama gikan sa panit sa hickory? Oo. Ug madungog ko pa si Mama kaniadto. Oh, human niadto sa dihang nakabalhin na kami sa lugar kon diin aduna na og kahoy nga salog, ginasabak niya ang mga bata nga nakaingon *nini*, ug ginatuya-tuya kadtong karaan nga lingkoranan nga nagatuwang, nagatuwang, tuwang sa salog. Ug mahinumduman ko pa aron nga dili makagawas sa pultahan ang gagmay'ng mga bata, pag manglaba siya o unsa man, magbutang siya og lingkoranan ug i-ali kadto nga patakilid sa may pultahan, aron malikayan nga makagawas ang gagmay'ng mga bata sa dihang kinahanglan niyang moadto sa tubod aron magsag-ob og tubig, ug uban pa.

⁴² Ug kinse anyos pa lang si Mama kaniadtong gipanganak ako, dise-otso anyos pud si Papa. Ug ako ang kamagulangan sa siyam ka anak. Ug gisultihan nila ako nga niadtong buntag kono nga natawo ako . . .

⁴³ Bueno, kami'y kabus gayud kaniadto, pinakakabus sa tanang kabus. Ug wala gani kami'y bintana sa niadtong gamay'ng payag. Aduna lang kadto og mora'g gamay'ng pultahan nga kahoy nga imong ablihon. Gaduhaduha ko kung nakakita na ba kamo og ingon niana. Usa ka gamay'ng pultahan nga kahoy nga ginaabli imbis nga bintana, padayon kini nga abli inig ka adlaw ug ginasira inig ka gabii. Dili sab kami makapasiga og de-kuryente nga mga suga o bisan makapasiga og de-gas niadto nga mga adlaw, aduna lang kami sa ginatawag ninyo nga "usa ka de-mantika nga lamparahan." Karon, wala ko masayod kon nakahibalo ba mo kung unsa ang de-mantika nga lamparahan. Bueno, unsa ma'y inyong. . . Ug nakapalit na ba kamo . . . nakapasiga na ba mo og usa ka kahoy'ng pino? Pagkuha gani mo og kahoy'ng pino ug dagkuti kana ug ibutang kana sa usa ka taklob, mosiga na kana. Ug kana'y . . . mo-aso kana og diyutay, pero wala man sila'y mga gamit sa balay, hinoon, para maasohan. Busa igo lang . . . ang payag lang ang maasohan niadto. Pero manggawas ra man ang aso niadto tungod kay

aduna ma'y lungag sa atop didto sa itaas para makagawas ang aso. Busa kini . . .

⁴⁴ Ug natawo ako niadtong Abril sa—sa ika-6, 1909. Siyempre, kabalo na mo, nagapahimo kana kanako nga medyo lagpas na sa baynte-singko karon. Ug busa, niadtong buntag nga natawo ako, miingon si Mama nga giablihan kono nila ang bintana. Bueno, wala man kami'y mga doktor kaniadto, pero dunay usa ka mananabang. Igo lang . . . Ug kadto nga mananabang mao ang akong lola. Ug busa kaniadtong natawo na ako ug mao kadto ang pinakauna kong paghilak, ug—ug gusto na ni Mama nga makita ang iyang anak. Ug—ug bata pa usab siya mismo kaniadto. Ug sa pag-abli nila sa gamay'ng bintana, sa pagbanagbanag gyud sa adlaw, mga alas singko. Ug ang . . . Dihay usa ka langgam nga robin nga mitugdon sa kilid sa gamay'ng sapinit. Nakita na man ninoyong tanan ang hulagway niini sa—sa akong libro mahitungod sa kasaysayan sa akong kinabuhi. Usa ka robin ang mitugdon didto nga nagaawit sa bug-os nga mahimo niini.

⁴⁵ Dugay na akong ganahan og mga robin. Karon, kamong mga kalalaken-an nga nagapaminaw sa radyo, ayaw tawon ninyo pusila ang akong mga langgam. Nakita n'yo, sila'y—sila'y—sila'y . . . Mga langgam ko sila. Nadungog na ba ninyo ang sugilanon bahin sa robin, kung giunsa niini pagkaaduna sa iyang pula nga dughan? Mohunong usá ko dinhi sa makadiyut. Kung giunsa niini pagkaaduna sa iyang pula nga dughan . . . Dihay Hari sa mga hari ang naghimalatyon usa niadto ka adlaw didto sa Krus, ug nagaantus Siya ug walay ni usa nga miduol Kaniya. Wala Siya'y ni usa nga mitabang Kaniya. Ug dunay usa ka gamay'ng kapihon nga langgam nga gustong ibton kadtong mga lansang gikan sa Krus, ug sige kining nagalupad paingon sa Krus ug ginabira kadtong mga lansang. Pero gamay man kaayo kini para birahon nga maibot kadtong mga lansang, ug mao nga nahimong pula ang gamay'ng dughan niini tungod sa dugo. Ug sukad niadto nahimo na gyud nga pula ang dughan niini. Ayaw tawon ninyo pusila kana, mga dodong. Pasagdi lang ninyo kana.

⁴⁶ Nagatugdon kono kini sa kilid sa bintana, nga nagatuwit-tuwit sama sa paagi nga nagaawit ang mga robin. Ug—ug giablihan ni Papa ang bintana. Ug sa pag-abli nila sa gamay'ng bintana nga pultahan, kanang maong Kahayag nga inyong makita sa retrato mikunsad nga nagatuyoktuyok sa may bintana, ingon sa akong inahan, ug nagpaibabaw sa higdaanan. Wala gyud kono katingog si Lola.

⁴⁷ Bueno, kami'y . . . dili man kami relihiyoso nga pamilya. Katoliko ang akong mga paryente. Usa ako ka Irish sa pareho nga kaliwatan. Bug-os nga Irish ang akong amahang, Branham. Harvey ang akong inahan; apan, nakaminyo man ang iyang amahan og usa ka Cherokee Indian, busa mao kana ang medyo nasagol sa kaliwat kong pagka-Irish. Ug sila ni Papa ug Mama wala gyud nagasimba, ug gikasal sila dili sa simbahan ug

wala sila'y relihiyon man lang. Ug didto sa kabukiran kaniadto wala gyu'y simbahang Katoliko. Busa nangabot sila didto ingon nga unang mga nagpuyo, duha ka Branham ang miabot didto, ug gikan niadto nahimugso ang tibuok nga kaliwatan sa mga Branham; mao kana ang kagikanan sa akong pamilya.

⁴⁸ Ug dayon iyang giablihan... Sa pag-abli nila niadtong bintana ug atua kining Kahayag nga nagpaibabaw didto, wala na sila masayod kung unsay pagabuhaton. Nagpalit pa kono si Papa (ang ingon ni Mama) og usa ka bag-ong pares nga overall para niadtong espesyal nga panghitabo. Nagatindog siya nga naka... gikiyugpos niya ang iyang mga bukton sa karaang overall, nga sama sa ginatul-ob sa mga lasangnon ug mga mamumutol og kahoy kaniadto nga mga adlaw. Ug nangahadlok sila tungod niadto.

⁴⁹ Bueno, human nga midangat na kono ko og siguro napulo ka adlaw, o mora'g ingon niana, gidala nila ako sa gamay'ng iglesia ng Baptist nga gitawag og "Opossum Kingdom," Opossum Kingdom Baptist church. Tinuod kana nga ngalan. Adunay usa ka tigulang nga nagapangabayo nga magwawali, kinaraang magwawali nga Baptist ang nagaadto didto mga kausa sa kada duha ka bulan. Sa... Magpahigayon ang mga tawo og diyutay'ng panerbisyo, manag-awit sila og pipila ka awit, apan pirmi silang adunay wali gikan sa nagapangabayo nga magwawali. Ginahatagan pud nila siya kada tuig og usa ka sakong mga kalabasa ug pipila ka butang nga sama niana, kabalo mo, nga gitanum sa mga tawo para ihatag sa maong magwawali. Ug miabot didto ang maong tigulang nga magwawali, ug nag-ampo siya para kanako ingon nga usa ka batang lalaki. Mao kadto ang pinakauna kong pagbisita sa simbahan.

⁵⁰ Sa edad nga mga... mora'g sobra na sa duha ka tuig ang panuigon ko kaniadto, nga nahitabo ang unang panan-awon.

⁵¹ Bueno, nanugilon sila kaniadto didto sa kabukiran nga mikunsad kono kini nga Kahayag. Busa gipanguhaan nila nga hibaloon kung unsa kadto. Ang uban kanila miingon nga tingali'g kahayag ra kadto sa adlaw nga mianinag sa salamin sulod sa balay. Apan wala ma'y salamin didto sa sulod. Ug wala pa sab misubang ang adlaw, tungod sayo pa man kaayo kadto, sa alas singko. Ug dayon, oh, gipalabay lang nila Kadto. Ug sa dihang ako'y mga... siguro hapit na nga magtulo ka tuig ang panuigon...

⁵² Karon, kinahanglan kong magmatinuuron. Aduna man gud og mga butang dinhi nga dili ko na gustong isulti pa, ug unta mahimo ko rang laktawan kini ug dili na kinahanglan pang isulti. Apan bisan pa niana, sa pagsulti sa kamatuoran, kinahanglan mo gayud nga isulti ang kamatuoran bisan pa kung mahitungod kini sa imong kaugalingon o kaha sa imong pamilya.

Magmatinuuron lang mahitungod niini, ug dayon sa kanunay mao ra gihapon kini.

⁵³ Ang akong amahan halayo ra kaayo sa pagkahimong usa ka relihiyoso nga tawo. Siya'y usa ka ordinaryo ra nga lalaking taga-bukid nga pirming nagahuboghubog, sa tanang panahon. Ug nahilambigit siya kaniadto sa usa ka away, ug dunay duha o tulo ka tawo ang hapit mamatay sa diha nga nanag-away sila, nagpinusilay, ug nagdinunggabay ang usa'g usa gamit ang mga kutsilyo, sa usa ka matang sa paglipay-lipay didto sa kabukiran. Ug usa si Papa sa mga nagpasiugda niadto nga pagpakig-away, tungod nga aduna ma'y usa ka higala niya nga gipasakitan, ug gibunalan og bangko sa usa ka tawo. Ug nagkaadunay. . . Mihulbot og kutsilyo ang maong tawo ug dunggabon ang higala ni Papa nga anaa na sa salog gamit niadtong kutsilyo, nga puntarya ang sa may dughan niini, ug mao nga gilabanan siya ni Papa. Ug siguradong usa gyud kadto ka grabe nga away, tungod kay sila, nga gikan pa didto sa Burksville, nga milya-milya ang kalay-on, nagpasugo mismo sila og sheriff nga nagsakay og kabayo, aron dakpon si Papa.

⁵⁴ Busa atua ang maong tawo nga naghigda nga hapit na unta mamatay. Tingali'g nagapaminaw karon ang pipila sa iyang pamilya. Isulti ko lang ang iyang ngalan, Will Yarbrough ang iyang ngalan. Sila tingali. . . sa hunahuna ko ang uban kanila anaa na sa California, ang mga anak niyang lalaki. Apan usa siya niadto ka maton, daku og isug nga tawo, ngani gipatay man niya ang kaugalingon niyang anak gamit ang usa ka koral nga tabla. Busa siya—siya'y usa gayud ka maisug ug salbahis nga tawo. Ug mao nga adunay mangilngig nga pagdinunggabay tali nila ni Papa. Ug hapit mapatay sa akong amahan ang maong tawo, mao nga kinahanglan niyang moikyas ug mobiya sa Kentucky ug milabang siya sa suba paingon sa Indiana.

⁵⁵ Ug duna man siya'y igsoong lalaki nga nagpuyo, niadtong panahona, sa Louisville, Kentucky, nga mao'y kaabag nga superintendente sa Wood Mosaic Saw Mills sa Kentucky, sa Louisville. Ug busa miadto didto si Papa aron pangitaon ang iyang magulang nga lalaki. Si Papa man ang kamanghuran sa managsoong mga lalaki, sa dise-siete ka mga anak. Ug busa miadto siya didto aron pangitaon ang iyang magulang nga lalaki, ug wala pud siya niadtong panahona sulod sa halos usa ka tuig. Dili man gud siya makabalik, tungod kay ginapangita man siya sa balaod. Ug dayon sa dihang nakabalita na kami kaniya pinaagi og sulat, nga gisulatan og lahi nga ngalan, para lang masultihan niya si Mama kung sa unsang paagi nga makabalita ang akong inahan gikan kaniya.

⁵⁶ Ug dayon akong mahinumduman usa niadto ka adlaw ang maong tubod nga anaa ra luyo sa balay (niadtong gamay'ng payag). Ug—ug niadtong panahona human sa. . . Dunay siyam. . . onse ka bulan nga agwat tali kanako ug sa

sunod kong igsoong lalaki, ug nagakamang pa siya kaniadto. Ug duna ko'y gigunitan nga usa ka dakung bato, ug akong gipakita kaniya kung unsa ka kusog ang akong paglabay niadtong bato didto sa lapuk, kon diin atua ang nahubsan na nga tubod ug nga naghinungdan sa lapukon nga yuta. Ug may nadungog akong usa ka langgam, ug nagaawit kadto sa ibabaw sa kahoy. Ug mihangad ako niadtong kahoy ug milupad ang langgam, ug, sa paglupad niadto, usa ka Tingog ang nakigsulti kanako.

⁵⁷ Karon, nasayod ko nga maghunahuna gyud mo nga dili ko na mahunahuna ug mahinumduman kadto. Apan ang Ginoong Dios Nga Maghuhukom, sa yuta ug sa kalangitan ug sa tanantan, nasayod gyud nga nagasulti ako sa kamatuoran.

⁵⁸ Kadto nga langgam, sa paglupad niadto, usa ka Tingog ang naggikan niadtong nahimutangan sa langgam didto sa kahoy, sama sa hangin nga mihaguros sa sapinit, ug Kini miingon, “Magapuyo ka duol sa usa ka siyudad nga gitawag og New Albany.” Ug didto na ako nagapuyo, sukad niadtong panahon nga tres anyos pa ako hangtud niining panahona, mga tulo ka milya gikan sa New Albany, Indiana.

⁵⁹ Misulod ako ug gisultihan ang akong inahan mahitungod niadto. Bueno, abi niya og nagadamgo lang ako o mora'g ingon-ana.

⁶⁰ Pagkahuman niadto namalhin na kami sa Indiana ug nahimong trabahante si Papa para sa usa ka tawo, nga si Mr. Wathen, usa ka dato nga tawo. Siya ang nanag-iya sa Wathen Distilleries. Ug nanag-iya pud siya og dagkung kabahinan; usa siya ka multimilyonaryo, ug tag-iya sa Louisville Colonels, ug—ug baseball, ug uban pa. Ug nagpuyo kami kaniadto duol didto. Ug si Papa ingon nga kabus ra nga tawo, pero dili gyud niya mapugngan ang iyang pag-inom og makahubog, busa siya—nagpadayon siya sa paghimo og whiskey diha sa usa—sa usa ka gam-anan og ilimno'ng makahubog.

⁶¹ Ug dayon nahimo kadto nga kalisdanan para kanako tungod kay ako man ang kamagulangan kanamo nga mga anak. Kinahanglan kong moadto ug magsag-ob og tubig para niadtong gam-anan og ilimno'ng makahubog, aron nga mapapabilin nga bugnaw kadtong mga coil samtang ginahimo nila ang whiskey. Dayon ibaligya niya kadto, ug dayon nagkaaduna pa gyud siya og dugang nga duha o tulo ka gam-anan og ilimno'ng makahubog. Bueno, mao kana ang bahin nga dili ko unta gustong isulti, apan kamatuoran man kana.

⁶² Ug akong mahinumduman usa niadto ka adlaw, gikan sa kamalig, paingon sa balay, nagahilak ko. Tungod kay didto dapit sa luyo sa balay duna ma'y usa ka lim-aw, kadto... didto sila nagahiwa og niyebe kaniadto. Daghan kaninyo ang nakahinumdum kaniadtong nagahiwa sila og niyebe ug ibutang kadto sa abog sa mga ginabas. Bueno, ingon niana ang paagi

ni Mr. Wathen para mapreserba ang niyebe didto sa probinsya. Ug si Papa mao'y—mao'y iyang drayber, usa ka personal nga drayber. Ug pag ang. . . kadto nga lim-aw puno gyud og isda ug pagmangadto na sila aron sa paghiwa og niyebe ug dalhon kadto ug ibutang kadto sa abog sa mga ginabas, dayon sa dihang nagakatunaw na ang niyebe sa panahon sa ting-init, daw pagkalimpyo niadto sa hunahuna ko, nga sama sa lim-aw nga niyebe, ug magamit nila kadto, dili aron imnon, kondili aron ipapabilin nga bugnaw ang tubig, ibutang kadto palibot sa ilang mga timba ug sa ilang gatas, ug uban pa.

⁶³ Ug usa niadto ka adlaw samtang nagasag-ob ko og tubig gikan didto sa bomba, nga mga usa ka bloke ang gilay-on. Nagahilak ako kon si kinsa kaha ang dili ganahan nga mamingwit, tungod kay gikan man ko niadto sa eskwelahan ug ang tanang mga batang lalaki nangadto na sa lim-aw, aron mamingwit. Ganahan gayud unta ko nga mamingwit. Ug busa namingwit na silang tanan gawas kanako, ug kinahanglan ko man gud nga magsag-ob og tubig para niadtong gam-anan og ilimno'ng makahubog. Sa tinuod lang, aba, kinahanglan pa gyud nga dili magsulti-sulti bahin niadto, tungod kay ginadili man ang paghimo og ilimno'ng makahubog niadtong panahona. Ug ako. . . Pagkalisud gyud niadto. Ug mahinumduman ko pa samtang nagapadulong ko didto nga naghubag ang tudlo sa akong tiil, ug aduna lang ko'y pakaw sa mais nga nakaputos ilalum sa tudlo sa akong tiil aron dili kadto maabogan. Nakabuhat na ba mo niana? Nga magbutang lang og pakaw sa mais ilalum sa tudlo sa inyong tiil nga nakaingon *niini* ug bugkosan kini og lambo. Halos mohangad na gud ang tudlo sa imong tiil nga sama sa ulo sa bao, kabalo na mo, nga nanggawas. Mahimo gud ko ninyong sundan bisan asa man ako moadto, tungod sa pakaw sa mais nga anaa ilalum sa tudlo sa akong tiil; kon diin ko igatunob kini, kabalo na mo. Wala gyud ko'y bisan unsa nga sapatos nga masul-ob kaniadto. Busa wala kami'y sapatos nga masul-ob, usahay hangtud pa sa tunga-tunga sa tingtugnaw. Kung makasul-ob man kami, among. . . kana mao'y kung unsa lang ang among madawat, pag adunay mohatag kanamo. Ug ang mga sinina usab nga ihatag kanamo ni kinsa man, sa organisasyon nga nagahatag og tabang.

⁶⁴ Ug mihunong ako ilalum niadtong kahoy, ug naglingkod lang ko didto nga nagahilak (Septyembre kaniadto) tungod kay gusto ko unta nga mamingwit, pero gikinahanglan ko man nga magsag-ob og pipila ka balde nga tubig og aduna pa gyu'y mga timba sa molasses, nga mga ingon *niana* lang ka daghan, nga tunga sa galon, tungod nga usa lang man ako ka batang lalaki kaniadto nga mga pito ka tuig ang pangidaron. Ug ibubo ko kadto sa usa ka dakung balde ug dayon mobalik ug magsag-ob og duha pa ka timba ug mobalik na pud, magbomba na usab aron makasag-ob. Ingon niana ang among tubig kaniadto. Ug

nakahurot dayon sila og usa ka botelyang mais nga whiskey niadtong gabhiona, kadtong mga lalaki nga kauban ni Papa, didto sa balay.

⁶⁵ Ug nagahilak ako, ug sa kalit lang may nadungog ako nga haguros nga sama sa usa ka alimpulos, nga mora'g ingon niini (bueno, nanghinaut ko nga dili unta kini ingon ka kusog), nga ingon-ini "Whoooooosssh, whoooooosssh," ingon niana nga haguros. Bueno, hilum ra man unta didto, ug mitan-aw ako sa palibot. Ug kabalo ba mo kung unsa, ang gamay'ng alimpulos, sa hunahuna ko ginatawag n'yo kini nga gagmay'ng mga unos? Inig tinglagas na sa tuig nagapamunit sila niadto sa kamaisan, kabalo mo, og mga dahon ug uban pa, inig tinglagas kaniadto, ang mga dahon hinay-hinay na man nga nagapangdagdag. Ug atua ako niadto ilalum sa dakung puting punoan nga poplar, nga mga atua sa tunga-tunga tali sa kamalig ug sa—sa balay. Ug nadungog ko kadto nga haguros. Ug mitan-aw ako sa palibot, ingon ra gyud ka hilum sama dinhi niining lawak. Wala gani ni usa ka dahon nga nagakapalid sa kon asa man, o bisan unsa. Ug nakahunahuna ko, "Asa kaha nagagikan kana nga haguros?" Bueno, sa hunahuna ko, "Tingali'g halayo ra kana gikan dinhi." Usa pa lang ako ka batang lalaki kaniadto. Ug nagkakusog ug nagkakusog pa kadto.

⁶⁶ Akong gialsa ang gagmay'ng mga timba ug nagahilak pa gihapon ako ug milakaw na didto sa dalan, human sa akong pagpahulay. Ug sa akong paglakaw pipila pa lang ka piye ang gilay-on gikan didto, ilalum sa mga sanga niadtong dakung kahoy, ug, oh, naku, duna na usab og daw sa nagatuyok nga haguros. Ug milingi ako aron tan-awon, ug sa mga tunga-tunga gikan niadtong kahoy adunay usa na usab ka alimpulos, gikan niadtong kahoy nga nagatuyok ug nagatuyok mismo, nga ginapalid ang mga dahon. Bueno, wala ko gihunahuna kadto nga talagsaon tungod kay sa mga ingon niana man nga panahon sa tuig, ug sa tinglagas, aba, nagaabot ang mga alimpulos. Gagmay'ng. . . Ginatawag namo kadto nga "mga alimpulos." Ug kini—ug kini nagahigop og mga abog. Nakakita na man mo sa disyerto og ingon niana. Mao ra gihapon. Busa nagtan-aw ra ko, apan wala kadto nawala. Kasagaran man gud mohuyop ra kini sa makadiyut, dayon mawala na kini, apan nagpabilin man kini didto sulod sa duha ka minuto o sobra pa.

⁶⁷ Bueno, milakaw na usab ako didto sa dalan. Ug milingi ako aron tan-awon kadto pag-usab. Ug sa paglingi ko Niadto, usa ka Tingog sa tawo nga ingon ka klaro nga madungog sama sa ako, ang miingon, "Ayaw gayud pag-inom og makahubog, pagpanigarilyo, o hugawan ang imong lawas sa unsa man nga paagi. Tungod adunay buluhaton nga imong pagabuhaton pagmodaku ka na." Aba, halos mamatay gayud ako sa kahadlok tungod niadto! Mahunahuna man ninyo kung unsay bation sa usa ka bata. Akong gibuhian kadtong mga timba, ug mipauli ako

sa ingon kapaspas nga mahimo ko, nga nagasinggit sa makusog kong tingog.

⁶⁸ Ug aduna ma'y mga copperhead nga bitin, niadto nga kabukiran, ug makapatay gayud ang mga niini. Abi ni Mama, nga sa pag-agi ko sa tanaman basin nakatamak kono ko og usa ka copperhead nga bitin ug mao nga midagan siya aron tagboon ako. Ug migakus gyud ako kaniya, nga nagatiyabaw, ginagakus ko siya ug ginahalokan siya. Ug miingon siya, “Unsa ma'y nahitabo, napaakan ka ba og bitin?” Gitan-aw niya ang tibuok kong lawas.

Ingon ko, “Wala, Mama! Adunay tawo niadtong kahoy didto.”

⁶⁹ Ug miingon siya, “Oh, Billy, Billy! Unsa man gyud?” Ug ingon pa siya, “Naghapit ka ba didto ug natulog?”

⁷⁰ Ingon ko, “Wala, mama! Aduna gyu'y tawo niadtong kahoy, ug gisultihan Niya ako nga dili kono ko mag-inom og makahubog ug dili pud manigarilyo.”

⁷¹ “Mag-inom og mga whiskey ug—ug mga ingon-niana.” Ug nagasag-ob baya ko og tubig paingon unta ngadto sa ilegal nga gam-anan og ilimno'ng makahubog, niadtong tungora mismo. Ug ingon Niya, “Ayaw gayud pag-inom og makahubog o hugawan ang imong lawas sa unsa man nga paagi.” Imoral kana, kabalo na mo, ug sa akong pagkabata . . . sa pagkabatan-on uban ang mga kababayen-an. Ug kutob sa akong mahinumduman, wala gyud ni usa ka higayon sukad nga nahimo akong sad-an tungod sa ingon-ana. Gitabangan gyud ako sa Ginoo sa pagpahilayo sa ingon nianang mga butang, ug mahibaloan man ninyo samtang magapadayon ako. Ug busa, “Ayaw gyud pag-inom og makahubog o ayaw pagpanigarilyo, o ayaw hugawi ang imong lawas, kay adunay buluhaton nga imong pagabuhaton pagmodaku ka na.”

⁷² Bueno, gisulti ko kana kang Mama, ug—ug gikataw-an lang niya ako. Ug ginerbiyos gayud ako kaniadto. Mitawag siya og doktor, ug miingon lang ang doktor, “Bueno, ginanerbiyos lang siya, kana lang.” Busa gipatulog ra ko ni mama. Ug wala na gayud ako, sukad niadtong adlawa hangtud karon, miagi niadto nga kahoy pag-usab. Mahadlok na man ko. Didto na ako nagaagi sa pikas bahin sa tanaman, tungod kay naghunahuna man ko nga aduna gyu'y tawo sa ibabaw sa maong kahoy ug nagpakigsulti pa Siya kanako, usa ka makusog og sinsero nga Tingog nga nanulti.

⁷³ Ug dayon mga usa ka bulan human niadto, nagadula ko og mga dyolen sa gawas kauban ang mga manghud kong lalaki, sa gawas sa nataran. Ug sa kalit lang aduna ko'y nabati nga talagsaon. Ug mihunong ako ug milingkod sa kilid sa kahoy. Ug haduol ra man kami kaniadto sa mismong tampi gikan sa Ohio River. Ug mitan-aw ako sa direksyon paingon sa Jeffersonville, ug duna ko'y nakita nga usa ka tulay nga ginatukod patabok

niadto, nga suba, sa tibuok suba. Ug nakita ko ang dise-sais ka tawo (gihap ko sila) nga nangahulog gikan didto ug nawad-an og kinabuhi didto sa maong tulay. Midagan ako sa gilayon pasulod ug gisultihan ko ang akong inahan, ug abi niya nga nakatulog lang ko. Apan gitiman-an nila kadto, ug baynte-dos ka tuig sukad niadto ang sa karon nga Tulay sa Munisipyo (daghan gani kaninyo ang nagatabok dinha) natukod sa maong suba sa mismong lugar, ug dise-sais ka tawo ang nawad-an og kinabuhi sa pagtukod niana nga tulay patabok sa suba.

⁷⁴ Kini wala gyud sukad-sukad nga napakyas sa pagkahimong tinuod. Maingon sa inyong pagkakita Niini dinhi sa awditoryum, ingon na niana Kini sa tanang panahon.

⁷⁵ Bueno, abi nila og ginanerbiyos lang ako kaniadto. Hinoon, usa man ako ka nerbiyoso nga tawo, tinuod kana. Ug, kung inyong namatikdan, ang mga tawo nga—nga espirituhanon gayud mga nerbiyoso kana sila.

⁷⁶ Matikdi n'yo ang mga magbabalak ug mga propeta. Ug matikdi n'yo si William Cowper nga mao'y nagsulat nianang inila nga awit, "Adunay usa ka tuboran nga puno sa Dugo, nga gikan sa mga kaugatan ni Emmanuel." Inyo na bang. . . Kabalo na man mo sa maong awit. Mitindog ako tupad sa iyang lubnganan dili pa lang dugay. Si Igsoong Julius, sa hunahuna ko, wala ko mahibalo, wala . . . oo, husto kana, ang kauban namo sa pag-adto didto sa lubnganan sa maong magbabalak. Ug—ug kaniadto, human nga nasulat niya kana nga awit, nga mibiya na kaniya ang inspirasyon, gisulayan niyang pangitaon ang—ang maong suba aron didto maghikog. Kita n'yo, mibiya na kaniya ang Espiritu. Ug ang mga tawo nga sama sa mga magbabalak ug mga manunulat ug. . . o dili . . . mga propeta diay ang buut kong ipasabot.

⁷⁷ Matikdi n'yo si Elias, sa dihang mitindog siya didto sa bukid ug nagtawag og kalayo gikan sa langit ug mitawag og ulan gikan sa langit. Dayon sa dihang mibiya na kaniya ang Espiritu, mikalagiw siya tungod lang sa bahad sa usa ka babaye. Ug nakaplagan siya sa Dios nga mitago didto sa usa ka langub, kuwarenta ka adlaw human niadto.

⁷⁸ Matikdi n'yo si Jonas, nga may igong inspirasyon sa dihang gidihogan siya sa Ginoo aron magwali didto sa Ninive, sa usa—usa ka siyudad nga ingon ra ka daku sa St. Louis ang nanaghinulsol nga nanagbisti na og sako. Ug dayon sa dihang mibiya kaniya ang Espiritu, unsa ma'y nahitabo kaniya? Makaplagan nato siya nga atua ibabaw sa bukid human nga mibiya kaniya ang Espiritu, og nag-ampo sa Dios nga kuhaon na ang iyang kinabuhi. Ug, nakita n'yo, tungod kana sa inspirasyon. Ug pag nagakahitabo kini nga mga butang, kini—aduna gyud kini'y epekto kaninyo.

⁷⁹ Dayon mahinumduman ko pa sa akong pagdaku. Sa nahimo na akong usa ka batan-ong lalaki. (Dalion ko na aron mahuman kini sulod sa sunod nga pipila ka gutlo.) Kaniadtong usa na ako ka batan-ong lalaki aduna ako'y mga ideya sama sa tanang mga kabatan-onan. Ako. . . sa pag-eskwela ko, nakahimamat pud ko og mga batan-ong kababayen-an. Kabalo mo, maulawon gayud ako kaniadto, kabalo na mo. Ug ako—ako nagkaaduna ra gyud og higalang babaye sa katapusan. Ug sama sa tanang mga batan-ong lalaki, nga mga kinse anyos pa ang panuigon, siguro. Ug—ug busa, oh, siya'y matahum. Aba, duna siya'y mga mata nga sama sa usa ka salampati, ug duna siya'y mga ngipon nga sama sa perlas, ug liog nga sama sa usa ka gansa, ug siya—siya'y matahum gayud.

⁸⁰ Ug dunay usa pa ka batan-ong lalaki, siya. . . managhigala man kami, busa gigamit niya ang karaang model-T Ford sa iyang papa, ug aduna kami'y panagkitaay sa among mga higalang babaye. Ug ubanon namo sila sa gawas, sa pagsakay-sakay. Aduna man kami'y igong kuwarta para makapatubil og duha ka galon nga gasolina. Kinahanglan lang namong gamitan og jack ang ulahing ligid para mapaandar kadto. Wala ko kabalo kon nakahinumdum pa ba mo niana o wala na, kabalo mo, para mapaandar kadto. Apan ang among—maayo ra ang among pagsuroy-suroy.

⁸¹ Ug aduna pa man ko'y pipila ka singko sentimos sa akong bulsa, ug mao nga mihunong kami sa usa ka gamay'ng tindahan ug nagpalit. . . makapalit pa man ka kaniadto og ham sandwich sa kantidad nga singko sentimos. Ug, busa, oh, adunahan gyud ako niadtong tungora, makapalit gyud ko og upat ka sandwich! Kita n'yo? Ug human nga nakaon na namo ang mga sandwich ug giinom ang Coke, hinay-hinay ko nang giuli ang mga botelya. Ug nakurat ako, sa paggawas ko, (nagasugod na mang nagakahulog ang mga kababayen-an gikan sa grasya niadtong panahona, o gikan sa pagkamoral) ang akong gamay'ng salampati nagapanigarilyo na.

⁸² Bueno, dugay na akong may opinyon mahitungod sa usa ka babaye nga manigarilyo, ug wala gyud nako giusab kana bisan gamay sukad pa niadtong panahon. Husto kana. Mao kana ang pinakaubos nga butang nga mahimo niya. Ug eksakto gayud kana. Ug ako—naghunahuna na ako. . . Karon, mahimo akong ikiha sa kumpanya sa sigarilyo tungod niini, apan, sultihan ko kamo, usa gayud kana ka pagpanglimbong sa yawa. Mao kana ang pinakadakung tigpamatay ug kadautan nga aduna niining nasud. Mas gustohon ko pa nga mahimong usa ka palahubog ang anak kong lalaki kay sa mahimong usa ka tigpanigarilyo. Tinuod kana. Mas gustohon ko pang makita ang akong asawa nga nagbuy-od sa salog, nga hubog, kay sa makita siya nga nagapanigarilyo. Ingon niana ang. . .

⁸³ Karon, kining Espiritu sa Dios nga ania kanako, kung Kini mao gayud ang Espiritu sa Dios (kay tingali'g magduhaduha kamo), kamong mga nagapanigarilyo aduna kamo'y diyutay na lang nga kahigayonan pagmodangat na kamo nianang kahintang, tungod kana lang...sa tanang higayon. Kon namatikdan n'yo diha sa entablado, kung ginaunsa Niya kini pagkondena. Makalilisang kana nga butang. Pahilayo kamo niana. Mga babaye, kung sad-an man kamo sa ingon-ana, kung mahimo, sa Ngalan ni Cristo, pahilayo na kamo niana! Ginadaut gyud kamo niana. Patyon kamo niana. Kana'y...Usa kana—puno kana og kanser maingon sa puno nga sakyanan.

⁸⁴ Gapaningkamot mismo ang mga doktor nga pasidan-an kamo. Ug dayon grabe hinoon sila mamaligya kaninyo nianang butanga! Kung moadto kamo didto sa botika ug moingon, “Papalita...gusto kong mopalit og kanser nga nagkantidad og singkwenta-sentimos.” Aba, siguradong adtoan gyud nila ug sirhan kana nga botika. Apan pagmopalit kamo og sigarilyo nga nagkantidad og singkwenta-sentimos, mao ra gihapon nga butang ang inyong ginapalit. Mao kana ang ginaingon sa mga doktor. Oh, kini gyud nga nasud nga hangol-og-kuwarta. Pagkadautan niini. Usa gyud kana ka tigpamatay. Napamatud-an na kana.

⁸⁵ Bueno, pagkakita ko niadtong matahum nga dalaga nga nanglihok uyon sa urog, nga nagguni og sigarilyo, mora gyud ko og gipatay tungod niadto, kay nagdahum man ko nga nahigugma gayud ako kaniya. Ug nahunahuna ko, “Bueno...”

⁸⁶ Karon, gibansagan ako nga usa ka “madulomtanon-sa-mga-babaye,” kabalo na mo niana, tungod kay medyo pirmi man gud kong batok sa mga kababayen-an, apan dili ako batok kaninyo nga mga Igsoong babaye. Batok lang gyud ko sa pagpanglihok sa modernong mga kababayen-an. Husto kana. Ang mga maayong kababayen-an angay man silang pasidunggan.

⁸⁷ Apan akong mahinumduman kaniadtong nagatrabaho pa ang akong amahan didto, kinahanglan ko man nga moadto didto nga may dala nga tubig ug mga ingon-anang butang, makita ko kaniadto ang mga batan-ong babaye nga dili molagpas sa dise-siete, dise-otso anyos ang pangidaron, nga atua didto uban ang mga kalalaken-an nga kaedad ko sa karon, nga mga hubog. Ug kinahanglan pa nilang pahuwas-huwasan sila gikan sa kahubog ug paimnon sila og kape, aron makauli para magluto og panihapon sa ilang bana. Oh, mora'g ingon niana, miingon ko, “Ako...” Ingon-ini ang akong nasulti kaniadto, “Dili gani sila takus para sa usa ka maayo'g mahinlo nga bala aron sa pagpatay kanila.” Husto kana. Ug gangil-aran gyud ko niadto sa mga kababayen-an. Husto kana. Ug mao nga kinahanglan kong magbantay sa matag lihok ko karon, aron makalikay sa paghunahuna sa mao gihapong butang.

⁸⁸ Bueno, apan karon, ang usa ka maayong babaye mao man ang mutya sa purong-purong sa lalaki. Angay gyud siyang tahuron. Siya. . . Ang akong inahan usa ka babaye, ang akong asawa usa pud ka babaye, ug sila'y hiligugmaon gayud. Ug aduna sab ko'y linibo nga mga Cristohanong kaigsoonang babaye nga ginatahud gayud nako. Apan kung—kung mahimo lang unta nilang tahuron kung unsa ang pagkahimo sa Dios kanila, nga usa ka pagka-inahan ug usa ka matuod nga rayna, maayo gyud unta. Ang babaye baya ang usa sa mga pinakamaayong butang nga mahatag sa Dios ngadto sa usa ka lalaki, ang usa ka asawa. Gawas sa kaluwasan, ang asawa ang pinakamaayong butang kung usa siya ka maayo nga asawa. Apan kung dili, miingon si Solomon, “Ang usa ka maayong babaye mao'y mutya sa purong-purong sa lalaki, apan ang usa—usa ka dautan o dili-maayong babaye mao'y tubig sa iyang dugo.” Ug husto kana, mao kana ang pinakadautang butang nga mahimong mahitabo. Busa ang usa ka maayong babaye. . . Kung aduna ka'y usa ka maayong asawa, igsoon, dapat imo siyang tahuron gayud. Husto kana, kinahanglan mong buhaton kana. Basta usa ka matuod nga babaye! Ug, mga bata, kung aduna sab kamo'y usa ka matuod nga inahan nga nagapabilin sa balay ug gapaningkamot nga atimanon kamo, ginapapabilin nga hinlo ang inyong mga sinina, ginapaeskwela kamo, ginatudloan kamo mahitungod kang Jesus, kinahanglan gyud ninyong tahuron kana nga maayong inahan sa tanan-tanan nga anaa kaninyo. Kinahanglan n'yong tahuron ang ingon niana nga babaye, oo, sir, tungod kay usa siya ka matuod nga inahan.

⁸⁹ Nagahisgot sila mahitungod sa pagkawalay-kahibalo sa mga taga-bukid sa Kentucky. Makita man ninyo kana dinha sa mga ginatawag nilang kabus nga komunidad sa bukid. Pero ang uban sa ilang kinarang mga inahan puede baya moadto sa Hollywood ug tudloan kamong mga modernong inahan kon unsaon pagpadaku ang inyong mga anak. Pag ang iyang anak mouli gani usa ka gabii nga nagkalkag ang buhok niini, ug ang mga ngabil. . . madanlog, (unsay tawag n'yo niana?) pangmeykap nga butang nga ginabutang nila sa ilang nawong, ug huot kaayo ang bistida niini, ug tibuok gabii nga atua sa gawas, og hubog na, igsoon, siguradong mokuha siya og usa sa mga sanga sa ibabaw nianang kahoy'ng hickory ug siguradong dili na gyud kini mogawas pa. Sultihan ko kamo, siya'y. . . Ug kung nagkaaduna lang unta kamo og diyutay'ng ingon niana, aduna na unta kamo og mas maayo nga Hollywood dinhi, ug usa ka mas maayo nga nasud. Husto kana. Tinuod kana. “Sulayi lang nga mamahimong moderno,” kana—mao kana ang usa sa mga limbong sa yawa.

⁹⁰ Bueno, kining dalaga, pagtan-aw ko kaniya, nasubo gayud ang akong kasingkasing. Ug nahunahuna ko, “Makaluluoy'ng dalaga.”

Ug ingon niya, “Oh, gusto ba nimo og sigarilyo, Billy?”

Ingon ko, “Dili, ma’am.” Ingon ko, “Dili ako nagapanigarilyo.”

⁹¹ Ingon niya, “Karon, miingon ka nga dili pud ka nagasayaw.” Gusto man gud unta nilang moadto sa usa ka sayawan ug dili ko mosugot. Ug miingon sila nga aduna kono’y sayawan didto, sa ginatawag nilang Sycamore Gardens.

Ug ingon ko, “Dili, dili ako nagasayaw.”

⁹² Ingon niya, “Karon, dili ka nagasayaw, dili ka nagapanigarilyo, dili pud ka nagainom og makahubog. Unsa na lang imong kalingawan?”

⁹³ Ingon ko, “Bueno, ganahan kong mamingwit ug ganahan sab kong mangayam.” Wala man siya’y kaikag sa mga ingon niana.

Busa ingon niya, “Dawata kining sigarilyo.”

Ug ingon ko, “Dili, ma’am, salamat. Dili bitaw ko gapanigarilyo.”

⁹⁴ Ug nagasandig ko kaniadto sa may babag sa mga ligid. Aduna baya’y tamakanan sa mga karaang Ford, kon inyong mahinumduman, ug nagasandig ko kaniadto sa may babag, nga atua sa luyo nga bahin sa sakyanan, siya ug ako. Ug ingon siya, “Ang buut mong ipasabot nga dili gyud diay ka manigarilyo?” Ingon pa, “Ug kaming mga babaye mas aduna pa diay og kaisog kay kanimo.”

Ingon ko, “Dili, ma’am, dili gyud ko gustong buhaton kana.”

⁹⁵ Ingon siya, “Aba, bayot man diay kang daku!” Oh, my! Gusto ko man gud kaniadto nga mamahimong muskuladong Bill, busa ako—dili ko gayud gusto nga magpabayot-bayot. Kita n’yo, gusto ko nga mamahimong usa ka propesyonal nga boksingero, mao kana ang ambisyon ko sa akong kinabuhi kaniadto. Busa miingon ko . . . “Bayot! Bayot!”

⁹⁶ Dili ko kadto madawat, busa miingon ko, “Ihatag kana kanako!” Gituy-od ko ang akong kamot, ingon ko, “Ipakita ko kaniya kon bayot ba gyud ko o dili.” Gikuha ko kadtong sigarilyo ug kadlitan na unta ang posporo. Karon, kabalo ko nga kamo’y . . . Bueno, walay ako’y tulubagon sa kung unsa ma’y inyong hunahunaon, responsibilidad ko lang nga isulti ang kamatuoran. Sa dihang dagkutan ko na unta kadtong sigarilyo, nga ingon ka determinado na nga manigarilyo sama sa pagbitbit ko niining Biblia, kita n’yo, aduna ko’y nadungog nga, “Whooooosssh!” Misulay ko pag-usab, pero dili ko kadto mabutang sa akong baba. Ug mihilak ako, gilabay ko ang maong butang. Gikataw-an ko nila. Ug milakaw na lang ko pauli sa balay, miagi didto sa umahan, milingkod ko didto, nga nagahilak. Ug—ug malisud kaayo kadto nga kinabuhi.

⁹⁷ Mahinumduman ko usab usa niadto ka adlaw samtang nagpaingon si Papa ngadto sa suba uban ang mga kalalakenan. Ako ug ang akong igsoon, kinahanglan namong mosakay og bangka ug moadto didto sa suba, para mangita og mga botelya nga pagasudlan sa whiskey. Maka-kuwarta na kami og singko sentimos sa usa ka dosena niadtong mga botelya, sa pagpanguha og mga botelya didto sa suba. Ug kauban ko si Papa kaniadto, ug aduna man siya'y usa niadtong gagmay'ng halapad...sa hunahuna ko kadto'y mga tunga sa pinta nga mga botelya. Ug dunay kahoy didto nga natumba na, ug si Papa...Ug kauban niya kadtong tawo, nga si Mr. Dornbush. Anaa kanako ang iyang...Aduna man siya'y nindot nga bangka, ug mao nga gusto kong mohangyo og pabor kaniya tungod kay gusto kong gamiton kadto nga bangka. Aduna man gud kadto og maayo nga timon ug ang akoa wala na ma'y timon. Aduna lang kami og karaang mga tabla para pangbugsay. Ug kung tugotan niya akong gamiton kadto nga bangka...Ug, nagasolda man siya ug siya pud ang nagbuhat sa mga kagamitan sa paghimo og mga whiskey para kang Papa. Busa siya...Gipatong nila ang ilang tiil niadtong kahoy, ug dunay gihulbot si Papa sa iyang luyo nga bulsa ug gipagawas ang usa ka gamay'ng halapad nga botelya sa whiskey, gitunol niya kadto sa maong tawo ug miinom kini, gitunol kadto og balik kang Papa ug miinom sab siya, ug iya kadtong gibutang sa kilid sa gamay'ng turok nga migitib sa kahoy. Ug gikuha kadto ni Mr. Dornbush, nga miingon, "Ania ra, Billy."

Ingon ko, "Salamat, pero dili man ko nagainom og makahubog."

⁹⁸ Ingon niya, "Usa ka Branham, ug dili nagainom?" Ngani ang matag usa sa akong mga paryente nangamatay mismo nga naka-botas pa, halos. Ug ingon niya, "Usa ka Branham, ug dili nagainom?"

Ingon ko, "Dili gyud, sir."

"Dili," ang ingon ni Papa, "Nakapadaku man gud ko og usa ka bayot."

⁹⁹ Gitawag ko nga usa ka bayot sa akong papa! Ingon ko, "Itunol kanako kanang botelya!" Ug akong gihulbot ang taklob sa ibabaw niadto, nga determinado na gyud nga moinom, ug sa akong pag-alsa sa botelya, "Whooooosssh!" Akong gibalik ang botelya ug midalagan ko paingon sa umahan sa ingon ka paspas nga mahimo ko, og nagahilak. Aduna gayu'y dili motugot kanako nga buhaton kadto. Kita n'yo? Dili ko makaingon nga maayo ako (determinado na unta ako nga buhaton kadto), apan ang Dios, ang grasya, makahibulongang grasya ang mao'y nagpugong kanako sa pagbuhat niadtong mga butanga. Gusto ko na unta nga buhaton kadto, mismo, apan wala gayud Niya gitugot kanako nga buhaton kadto.

¹⁰⁰ Pagkahuman niadto nakahimamat ko og usa ka babaye kaniadtong mga baynte-dos anyos na ang panuigon ko, usa siya ka hiligugmaon. Siya’y usa ka dalaga nga nagasimba, usa ka Lutheran nga Aleman. Brumbach ang iyang apelyido, B-r-u-m-b-a-c-h, gikan sa apelyido nga Brumbaugh. Ug usa siya ka buutan nga babaye. Dili siya nagapanigarilyo o nagainom og makahubog, o—o dili pud siya nagasayaw-sayaw o unsa man, usa gyud ka maugdang nga dalaga. Nakauban ko siya sa hamubo nga panahon, ug ako’y. . . Dayon, sa edad nga mga baynte-dos, nakatigum ko og igong kuwarta hangtud nga nakapalit ako og usa ka karaan nga Ford, ug ako. . . magkauban kami nga nagaadto sa gawas. Ug busa, niadtong panahona, wala ma’y duol nga iglesiang Lutheran, mibalhin na sila gikan sa Howard Park kaniadto.

¹⁰¹ Ug busa sila’y. . . may usa ka ministro, nga mao’y nag-ordena kanako kaniadto sa iglesiang Missionary Baptist, si Doktor Roy Davis. Si Igsoong babayeng Upshaw usab, ang mismong nagpadala kang Igsoong lalaking Upshaw nganhi kanako, o nag-istorya kaniya mahitungod kanako, kang Doktor Roy Davis. Ug busa nagawali siya kaniadto, ug aduna man siya’y simbahan nga First Baptist, o ang—ang. . . sa hunahuna ko dili kadto iglesiang First Baptist, diay, kadto mao ang Mission- . . . gitawag nga iglesiang Missionary Baptist sa Jeffersonville. Ug nagawali siya sa maong lugar niadtong panahona, ug nagasimba pud kami inig ka gabii, busa. . . ug sige na kami magsimba didto. Ug wala gyud ko’y gipamiyembrohan nga iglesia kaniadto, kondili gusto ko lang nga mouban kaniya. Tungod kay ang pinakaimportante kanako mao man ang “pag-uban kaniya,” mas maayo nga magmatinuuron na lang ko.

¹⁰² Pero sa pag-uban-uban ko kaniya, ug usa niadto ka adlaw ako. . . Gikan man siya sa usa ka maayo nga pamilya. Ug mao nga sugod na kong naghunahuna, “Abi nimo, abi nimo, dili ko na siguro angay’ng okupahon ang panahon nianang dalaga. Dili—dili gyud husto, tungod kay buutan siya nga dalaga, ug kabus ra ako ug—ug ako. . .” Mikunhod na man ang maayong panglawas sa akong papa kaniadto, ug ako—ako. . . Wala gyud ko’y maayong pagpanginabuhi kaniadto para sa ingon niadto nga babaye, nga naanad na sa maanindot nga panimalay nga duna pa gani og mga alpombra sa ilang salog.

¹⁰³ Mahinumduman ko pa ang unang alpombra nga akong nakita kaniadto, wala ko kabalo kung unsa kadto. Naglakaw ra ko sa kilid niadto. Sa hunahuna ko nga mao na kadto ang pinakanindot nga butang nga akong nakita sa tibuok kong kinabuhi. “Giunsa kaha nila pagbutang og ingon niana nga butang sa salog?” Mao kadto ang unang alpombra nga akong nakita. Mao kadto—mao kadto ang usa sa niining. . . sa hunahuna ko gitawag kadto nga “panghanig nga mga alpombra.” Tingali’g sayup ako niana. Mora kadto og sama

sa “paglala” o unsa man nga gilala, ug ginahanig sa salog. Maanindot nga berde ug pula, ug may dakung rosa nga gigansilyo sa tunga-tunga niadto, kabalo mo. Pagkanindot kaayo kadto nga butang.

¹⁰⁴ Ug akong mahinumduman nga ako—nagdesisyon na ako kaniadto kon pangutan-on ko ba siya nga magpakasal kanako, o kaha magpahilayo na lang ko ug pasagdan ang ubang maayo nga lalaki nga pakaslan siya, usa ka tawo nga mahimong maayo para kaniya, manginabuhi para kaniya ug mahimo nga buotan para kaniya. Mahimo man nako nga magbinuotan kaniya, apan ako—ako—mokita lang man gud ko niadto og baynte sentimos sa usa ka oras. Busa dili gyud ko mokita og ingon ka daku sa pagpanginabuhi para kaniya. Ug ako. . . Sa tibuok pamilya nga kinahanglan pa namong ayudahan, ug tungod mikunhod na man ang maayong panglawas ni Papa, ug mao nga kinahanglan ko gayud nga ayudagan silang tanan, busa malisud gyud ang akong kahintang kaniadto.

¹⁰⁵ Busa nahunahuna ko, “Bueno, ang butang lang nga akong buhaton mao ang sultihan siya nga ako—ako. . . siya. . . ako—dili na lang ako mobalik, tungod kay nagguol ko sa paghunahuna kaniya nga madaut ko lang ang iyang kinabuhi ug pasagdan siya nga makig-uban kanako.” Ug dayon nakahunahuna ko, “Kung aduna ma’y makapangulitawo kaniya ug pakaslan siya, ug makahatag kaniya og mas matahum nga panimalay. Ug siguro kung dili ko man siya mapangasawa, bisan pa man ako—ako mahibaloan nga nagmalipayon siya.”

¹⁰⁶ Ug apan nakahunahuna pud ko, “Pero ako—ako mismo—dili ko usab madawat nga mahiadto na lang siya sa uban!” Ug ako—anaa gyud ako niadto sa malisud nga kahintang. Ug matag adlaw sige kong gahunahuna mahitungod niadto. Tungod nga maulaw man kaayo ko para hangyoon siya nga magpakasal kanako. Matag gabii magdesisyon na kong, “Sutihan ko na gyud siya.” Ug, sa dihang ako, uh, unsa gani kanang, mga kakulba, o mora’g ingon-ana nga mabati n’yo sa inyong. . . ? Kamong tanan nga mga kaigsoonang lalaki dinha nakasinati man tingali sa mao gihapong kasinatian mahitungod niana. Ug dili gayud masabtan nga pagbati, manginit ang akong nawong. Ako—wala ko mahibalo. Dili gyud nako mahimo nga sultihan siya.

¹⁰⁷ Busa nagahunahuna siguro kamo kung giunsa ko kaha pagkaminyo. Kabalo ba mo kung unsa? Gipadalhan ko siya og sulat ug gisultihan siya. Ug busa ang iyang. . . Bueno, dili kadto “minahal nga Gining,” medyo labaw pa kadto (kabalo na mo) sa gugma nga bahin kay sa niana. Dili kadto basta-basta lang nga—nga kasabotan, kadto’y. . . ako—gisulat ko kadto, sa labing maayo nga mahimo ko.

¹⁰⁸ Ug medyo mahadlok ko niadto sa iyang inahan. Ang iyang inahan man gud. . . siya’y medyo estrikto. Ug, apan ang iyang

amahan usa ka buutan nga tigulang Dutchman, usa ka maayo nga tawo. Usa siya ka tigpamiyembro sa asosasyon, sa mga trabahante, sa tren, nag suweldo og mga lima ka gatus ka dolyares sa usa ka bulan niadtong mga panahona. Ug ako nga mokita lang og baynte sentimos sa usa ka oras, nga makigminyo sa iyang anak. Uh! Kabalo ko nga dili gyud kadto magsilbi. Ug ang iyang inahan hilabihan ka . . . Bueno, usa siya ka matahum nga babaye. Ug siya—mora'g miyembro siya sa niining hataas nga mga kapunongan, kabalo mo, ug pormal kaayo, kabalo na mo, ug busa para kaniya wala ako'y pulos bisan pa man. Usa lang man ako yanong sassafra nga taga-bukid, ug sa hunahuna niya angay ra nga makig-uban si Hope sa usa ka mas maayo og kahintang nga batan-ong lalaki, ug ako—ako—sa hunahuna ko husto man pud siya. Ug busa . . . Apan ako—wala na ako naghunahuna og ingon-ana kaniadto.

¹⁰⁹ Busa nahunahuna ko, “Bueno, karon, wala na ko kabalo kung unsaon. Ako—dili ko man mahimong sultihan ang iyang papa, ug ako—siguradong dili ko usab arang sultihan ang iyang inahan. Ug mao nga kinahanglan kong sultihan siya una.” Busa nagpadala ako og sulat. Ug niadtong buntaga sa pagpaingon ko sa trabaho, gihulog ko kadto sa hulogana'g sulat. Ang koreyo . . . Mosimba man kami inig ka Miyerkules sa gabii, ug Lunes pa sa buntag kadto. Niadto pang tibuok adlaw sa Dominggo akong gisulayan para sultihan siya nga gusto ko nang magminyo, apan wala gayud ako og igong kaisog.

¹¹⁰ Busa gihulog ko kadto sa hulogana'g sulat. Ug niadtong adlaw nga atua ako sa trabaho nahitabo nga akong nahunahunaan, “Unsa kaha kung ang iyang inahan ang nakakuha niadtong sulat?” Oh, naku! Kung ingon niana kabalo na ko nga impas gyud ko kung—kung ang iyang inahan man ang makakuha sa maong sulat, tungod kay wala man kaayo siya makaangay kanako. Bueno, gipaningot ko og ayo tungod sa kakulba niadtong tungora.

¹¹¹ Ug pagka-Miyerkules sa gabii sa dihang miadto na ako, oh, grabe, nahunahuna ko, “Unsaon ko kaha pag-adto didto? Kung ang iyang inahan ang nakakuha niadtong sulat nan iya gayud akong pabalibaran, busa nanghinaut ko nga nadawat niya unta kadto.” Pero gipangalan ko man kadto mismo kang “Hope.” Mao kana ang iyang ngalan, Hope. Ug busa miingon ko, “Isulat ko na lang dinhi ang akong isulti para kang Hope.” Ug busa . . . Ug mao nga nakahunahuna pud ko nga basin dili siguro ang iyang inahan ang nakakuha niadto.

¹¹² Bueno kabalo ko nga mas maayo gyud nga dili lang basta mohunong sa gawas ug magserbato para mogawas siya. Oh, my! Ug ang si kinsa man nga batan-ong lalaki nga walay igong kaisog para moadto sa balay ug manuktok sa pultahan ug mamisita para sa maong dalaga, wala gayu'y katungod nga makauban siya

bisan pa man. Eksakto gayud. Binuang gyud kana. Barut kaayo ang ingon-niana.

113 Ug busa gihunong ko ang karaan kong Ford, kabalo mo, ug gipasinaw ko pa kadto. Ug miduol na ko didto ug nanuktok sa pultahan. Grabe, ang iyang inahan man ang miduol sa pultahan! Dili na gud ko halos makaghawa, ingon ko, “Kum—kum—kumusta ka, Mrs. Brumbach?” Oo.

114 Ingon siya, “Kumusta ka man, William.”

Sa hunahuna ko, “Uh-oh, ‘William!’”

Ug—ug ingon pa siya, “Buut mo ba nga mosulod?”

115 Ingon ko, “Salamat.” Misulod ko sa may pultahan. Ingon ko, “Nakaandam na ba si Hope?”

116 Ug niadtong tungora mismo atua si Hope nga nagalukso-lukso sa balay, usa ka dalaga nga mga dise-sais pa lang. Ug ingon siya, “Kumusta, Billy!”

117 Ug ingon ko, “Kumusta, Hope.” Ug ingon ko, “Andam na ba ka para mosimba?”

Ingon siya, “Kadali lang.”

118 Sa hunahuna ko, “Oh, my! Wala gyud siguro kadto nadawat sa iyang inahan. Wala gyud niya kadto nadawat. Maayo, maayo, maayo. Wala sab siguro nadawat ni Hope ang maong sulat, busa mamahimong okey lang, kay kung nadawat pa gisulti na niya unta kanako kadto.” Busa mibati na ko og maayo.

119 Ug dayon sa pag-abot na didto sa simbahan, nahitabo nga nahunahuna ko, “Unsa kaha kung nadawat gyud niya kadto?” Kita n’yo? Ug wala na gud ko nakapaminaw sa kung unsay ginasulti ni Doktor Davis. Mitan-aw ako kang Hope, ug nahunahuna ko, “Tingali kung ginasekreto lang niya usá kadto, ug siguradong iya gyud gihapon kong istoryahon og ayo inig gawas ko dinhi, tungod sa pagsulti ko kaniya og ingon-adto.” Ug wala na ko nakapaminaw sa kung unsay ginasulti ni Doktor Davis kaniadto. Ug—ug mitan-aw na pud ko kaniya, ug sa hunahuna ko, “Aba, dili gayud nako gustong moundang na lang ko kaniya, apan . . . Ug ako—ako . . . siguradong mahitabo gyud ang maong pagtug-an.”

120 Busa pagkahuman sa simba hinay-hinay na kaming naglakaw sa dalan nga magkauban, pauli, ug—ug naglakaw kami paingon sa karaang Ford. Ug niadtong tibuok gabhiona nagadan-ag man ang bulan, kabalo mo, gitaw ko siya ug pagkatahum gayud niya. Aba, sa pagtan-aw ko kaniya, ug sa hunahuna ko, “Grabe gyud, daw sa unsa ko ka gustong pangasaw-on siya, apan dili man siguro nako mahimo.”

121 Ug busa nagpadayon ako sa paglakaw diyutay, kabalo mo, ug mitan-aw na usab ako kaniya. Ingon ko, “Unsa—unsa ma’y imong gibati karong gabhiona?”

Ingon siya, “Oh, okey ra man ko.”

¹²² Ug gihunong na namo ang karaang Ford ug nanaug kami, kabalo mo, sa may daplin, milakaw kami sa may kanto ug mipaingon na sa iyang balay. Ug sa paglakaw ko padulong sa may pultahan nga kauban siya. Nahunahuna ko, “Bueno, wala pa man niya tingali nadawat ang sulat, busa mas maayo pa nga kalimtan ko usá kadto. Magkaaduna pa man hinoon ko og usa na usab ka semana nga lugway.” Busa mibati ko og maayo niadto.

Ingon siya, “Billy?”

Ingon ko, “Oo.”

Ingon siya, “Nadawat man nako ang imong sulat.” Oh, my!

Ingon ko, “Nadawat diay nimo?”

¹²³ Ingon siya, “Uh-huh.” Bueno, nagpadayon lang siya sa paglakaw, nga wala na’y unsa pa man nga gisulti.

¹²⁴ Sa hunahuna ko, “Gining, sultihi intawon ko kung unsa man. Dili mo ba ako sugton o kaha sultihi ako kung unsa ma’y hunahuna mo mahitungod niadto.” Ug ingon ko, “Imo—imo bang gibasa kadto?”

Ingon siya, “Uh-huh.”

¹²⁵ Aba, kabalo na man mo kung unsaon kamo pagpakulba sa usa ka babaye. Oh, ako—wala ko ginatuyo nga mamaingon niana, nakita n’yo. Kita n’yo? Apan, bisan pa man, kabalo mo, ako—sa hunahuna ko, “Nganong wala man ka’y ginasulti og bisan unsa?” Kita n’yo, ug nagpadayon ra ko. Ingon ko, “Gibasa mo ba ang tanan niadto?”

Ug siya . . . [Blangko nga bahin sa teyp—Ed.] “Uh-huh.”

¹²⁶ Busa haduol na man mi sa may pultahan, ug sa hunahuna ko, “Aba, ayaw intawon ko paabta diha sa balkonahe, kay tingali’g dili ko na mahimo nga unhan sila, busa sultihi na ko karon.” Ug busa padayon lang ko nga naghulat.

¹²⁷ Ug ingon siya, “Billy, gusto man pud nako nga buhaton kana.” Ingon siya, “Gihigugma ta ka.” Panalanginan sa Dios ang iyang kalag, anaa na siya sa Himaya karon. Ingon siya, “Gihigugma ko ikaw.” Ingon pa, “Sa hunahuna ko angay natong sultihan ang atong ginikanan. . . mga ginikanan mahitungod niini. Unsay hunahuna mo niana?”

¹²⁸ Ug miingon ko, “Honey, paminaw sá, tunga ta sa pagsulti bahin niini.” Ingon ko, “Sultihan ko ang imong papa kung sultihan mo usab ang imong mama.” Gihatag ko ang malisud nga bahin kaniya, sa sugod pa lang.

Ingon siya, “Sige, kung imong sultihan una si Papa.”

Ingon ko, “Okey, sultihan ko siya sa Dominggo sa gabii.”

¹²⁹ Ug busa miabot na ang Dominggo sa gabii, gihatud ko siya pauli gikan sa simbahan ug ako. . . Sige siya’g tan-aw kanako.

Ug sa pagtan-aw ko, ug alas nuebe-traynta na man, oras na kadto para mosulti na ko. Ug nagalingkod niadto si Charlie sa may lamesa niya, nga nagamakinilya. Ug si Mrs. Brumbach nagalingkod pud didto sa may suok, nga nagagansilyo, kabalo mo, o nagsumpay-sumpay niadtong gagmay'ng mga lingin, kabalo na mo. Wala ko kabalo kung unsay tawag ninyo niana. Ug busa nagahimo siya og pipila sa ingon niadtong butang. Ug sige'g tan-aw si Hope kanako, ug gisiplatan ko niya, kabalo mo, sa pagsinyas kanako para sa iyang papa. Ug ako. . . Oh, naku! Sa hunahuna ko, "Unsa kaha kung moingon ang iyang papa og, 'Dili'?" Busa hinay-hinay kong migawas sa pultahan, ingon ko, "Bueno, siguro mas maayo pang mouli na lang sá ko."

¹³⁰ Ug milakaw na ko paingon sa pultahan, ug—ug mipaingon pud siya sa pultahan uban kanako. Pirmi man siyang mosabay paingon sa pultahan ug moingon kanako "maayo unta imong gabii." Busa sa pagpaingon ko na sa pultahan, ug miingon siya, "Dili mo ba sultihan si papa?"

¹³¹ Ug ingon ko, "Huh!" Ingon ko, "Gapaninguha gayud ako, apan ako—ako—wala ko kabalo kung unsaon nako sa pagsulti."

¹³² Ug miingon siya, "Mobalik na lang ko ug tawga si papa." Busa mibalik na siya ug gibiyaan ako nga nagtindog didto.

Ug miingon ko, "Charlie."

Milingi siya ug miingon, "Oo, Bill?"

Ingon ko, "Puede ba kong makig-istorya kanimo sa makadiyut lang?"

¹³³ Ingon niya, "Oo." Mituyok siya gikan sa iyang lamesa. Mitan-aw si Mrs. Brumbach kaniya, mitan-aw kang Hope, ug mitan-aw kanako.

Ug ingon ko, "Mahimo ba nga mogawas usá ka dinhi sa balkonahe?"

Ug ingon niya, "Oo, mogawas ko." Busa migawas siya sa balkonahe.

Ingon ko, "Pagkaanindot nga gabii, dili ba?"

Ug ingon niya, "Oo, mao gyud."

Ingon ko, "Mainit usab."

"Mao gyud," mitan-aw siya kanako.

¹³⁴ Ingon ko, "Naningkamot gyud ko sa pagtrabaho," ingon ko, "abi nimo, nangakubalan na gani ang akong mga kamot."

Ingon niya, "Mahimo mo na nga pangasaw-on siya, Bill." Oh, my! "Mahimo mo na nga pangasaw-on siya."

¹³⁵ Sa hunahuna ko, "Oh, maayo kaayo." Ingon ko, "Seryoso ka ba niana, Charlie?" Ingon niya. . . ingon ko, "Charlie, ania, kabalo ko nga siya'y imong anak, ug kuwartahan kamo."

¹³⁶ Ug miduol siya ug gihawiran ako sa kamot. Ingon niya, “Bill, paminaw, dili man ang salapi ang pinakamahinungdanon nga butang sa kinabuhi sa tawo.” Ingon niya . . .

¹³⁷ Ingon ko, “Charlie, ako—mosuweldo lang baya ko og baynte sentimos sa usa ka oras, apan gihigugma ko siya ug gihiguma pud ko niya. Ug ginasaad ko kanimo, Charlie, nga motrabaho gyud ako hangtud nga kining mga . . . mapudpod kining mga kubal sa akong mga kamot, aron manginabuhi para kaniya. Magmatinuuron gayud ako kaniya kutob sa akong mahimo.”

¹³⁸ Ingon niya, “Nagatoo ko niana, Bill.” Ingon niya, “Paminaw, Bill, gusto kong sultihan ka.” Miingon, “Abi nimo, ang kalipay, dili man salapi ang bug-os nga gikinahanglan para magmalipayon.” Ingon pa, “Pagbinuotan lang kaniya. Ug kabalo man ko nga magbinuotan gyud ka.”

Ingon ko, “Salamat, Charlie. Buhaton ko gayud kana.”

¹³⁹ Pagkahuman niadto higayon na sab ni Hope para sultihan ang iyang Mama. Wala ko kabalo kung giunsa niya pagsulti, apan naminyo gyud kami.

¹⁴⁰ Bueno, kaniadtong naikasal na kami, wala kami’y bisan unsa, wala gyu’y unsa man bisan balay nga pagapuy-an. Siguro aduna lang kami niadto og duha o tulo ka dolyares. Busa nag-abang kami og balay, nagkantidad kadto og upat ka dolyares kada bulan. Usa kadto ka gamay’ng, karaang balay nga may duha-ka-lawak. Ug aduna pu’y naghatag kanamo og usa ka mapilo-pilo nga higdaanan. Aduna ba kaha kaninyo ang nakakita na og usa ka karaang mapilo-pilo nga higdaanan? Ug gihatagan nila kami og ingon-niadto. Ug miadto ako sa Sears ug Roebucks ug nangutang ko og gamay’ng lamesa nga may upat ka lingkoranan, ug kadto—wala pa kadto’y pintal, kabalo mo, ug amo kadtong gihinay-hinayan og bayad. Ug niadtong tungora usab miadto ako kang Mr. Weber, usa ka negosyante nga nagapamalit og nagapamaligya og sinalibay na nga mga gamit, ug mipalit ko og sug-angan sa pangluto. Nagbayad ko og setenta’y-singko sentimos para niadto, ug usa ka dolyares kapin para sa puthaw’ng halinganan nga kalakip niadto. Gihanay namo ang maong balay. Mahinumduman ko pa nga naggamit ug nagdrowing ko og shamrock nga simbolo sa mga lingkoranan, sa dihang gipintalan ko kadto. Ug, oh, malipayon kami kaniadto, bisan pa man. Nagtinabangay kami sa usa’g usa, ug mao kadto ang importante. Ug ang Dios, pinaagi sa Iyang kalooy ug sa Iyang pagkamaayo, kami na tingali ang pinakamalipayon nga magtiayon kaniadto sa ibabaw sa yuta.

¹⁴¹ Naamgo ko kini, nga ang kalipay wala nagalangkob sa kung unsa ka daghang materyal nga mga butang sa kalibutan ang imong gipanag-iya, kondili sa kung unsa ikaw ka malipayon sa bahin nga gikatagana para kanimo.

¹⁴² Ug, wala magdugay, minaug ang Dios ug gipanalanginan ang among gamay'ng panimalay, nakabaton kami og usa ka anak nga lalaki. Billy Paul ang iyang ngalan, ania siya sa panerbisyo mismo karon dinhi. Ug wala magdugay gikan niadto, mga onse ka bulan, gipanalanginan na usab Niya kami og usa ka batang babaye nga ginganlan og Sharon Rose, gikuha gikan sa pulong nga "Ang Rosa sa Saron."

¹⁴³ Ug akong mahinumduman usa niadto ka adlaw nagtigum ko og kuwarta aron ako magkabasyon sa makadiyut, makaadto sa usa ka lugar, didto sa Paw Paw Lake, aron mamingwit. Ug sa pagbalik na nako . . .

¹⁴⁴ Ug niadtong higayona . . . laktawan ko na lang ang akong pagkakabig. Nakabig man ko kaniadto. Ug giordenahan ni Doktor Roy Davis, sa iglesiang Missionary Baptist, ug nahimong usa ka ministro ug nagkaaduna og tabernakulo kon diin na ako nagawali karon sa Jeffersonville. Ug nagapastor ko kaniadto sa gamay'ng iglesia. Ug ako . . .

¹⁴⁵ Bisan walay salapi, nagpastor ako sa maong iglesia sulod sa dise-siete ka tuig ug wala gayu'y gikuha bisan usa ka sentimos. Wala man gud ko nagatoo sa pag- . . . Wala gani ni usa ka butanganan og offering didto. Ug sa mga ikapulo nga aduna ako gikan sa pagtrabaho, ug uban pa, dunay usa ka gamay'ng kahon didto sa luyo sa bilding, nga may gamay'ng karatula sa ibabaw niini, nga nag-ingon, "Sa pagkaagi nga gibuhath ninyo kuni ngadto niining Akong labing mga gagmay, gibuhath ninyo kuni Kanako." Ug dayon sa ingon nianang paagi nga among nabayran ang simbahan. Aduna kami'y napulo ka tuig sa pagbayad niadto nga utang, ug among nabayran kadto sa wala pa'y duha ka tuig. Ug wala pa gayud ko sukad nagkuha og unsa man nga matang sa offering.

¹⁴⁶ Ug kaniadto nagkaaduna ako'y, oh, pipila ka dolyares nga akong natigum para sa akong bakasyon. Nagtrabaho man usab ang akong asawa, kaniadto, sa Fine's Shirt Factory. Usa gayud ka hiligugmaon og pinalangga kong asawa. Ug ang iyang lubnganan tingali'g puno na sa niyebe karon, apan anaa siya sa gihapon sa akong kasingkasing. Ug mahinumduman ko pa niadtong nagtrabaho siya og ayo aron matabangan lang ko nga magkaaduna og igong kuwarta para makaadto ko niadto nga linaw aron mamingwit.

¹⁴⁷ Ug sa pagbiyahe nako pabalik gikan sa maong linaw, nagsugod kong makakita, sa pagpaingon ko sa Mishawaka ug South Bend, Indiana, ug sugod kong namatikdan ang mga sakyanan nga dunay mga karatula sa luyo, nga nag-ingon, "Jesus Only." Ug sa hunahuna ko, "Daw sa talagsaon kana, 'Jesus Only.'" Ug sukad niadto pirmi ko nang namatikdan kadto nga mga karatula. Ug anaa kadto sa bisan asa sa mga bisikleta man, mga Ford, mga Cadillac, ug unsa pa man, "Jesus Only."

Ug gisundan ko ang pipila kanila, ug nangadto sila sa usa ka dakung inila nga iglesia. Ug hingsayran ko nga sila'y mga Pentecostal diyay.

¹⁴⁸ Nakadungog na ko mahitungod sa mga Pentecostal, apan usa man kini kono sila ka pundok sa “mga holy-roller nga mangligid sa salog ug magbula-bula ang ilang baba,” ug tanan na nga ilang gikasulti kanako. Busa ayaw kong magkaaduna og unsa man nga kahilambigitan niana.

¹⁴⁹ Ug nadungog ko silang tanan nga bisan unsa na lang ang ginapanghimo didto, ug nahunahuna ko, “Mosulod na lang siguro ako.” Busa gihunong ko ang karaan kong Ford ug misulod ko, ug nanag-awit silang tanan nga mora'g wala mo pa nadungog sukad-sukad sa imong kinabuhi! Ug hingsayran ko nga dunay duha ka dagkung iglesia nga atua pud didto, ang usa niadto gitawag og P.A. sa J.C., ug ang usa pa mao ang P.A. sa W., tingali'g daghan kaninyo nga mga tawo ang nakahinumtum niadtong mga karaang organi- . . . Sa tan-aw ko nahiusa na sila, gitawag na sa karon, ug gitawag nga iglesiang United Pentecostal. Bueno, naminaw ko sa pipila sa ilang mga magtutudlo. Ug nanagtindog sila didto, oh, nanagtudlo sila mahitungod kang Jesus ug kung unsa ka gamhanan Siya, ug kung unsa ka halangdon ang tanang butang, ug mahitungod sab sa “bautismo sa Espiritu Santo.” Sa hunahuna ko, “Unsa ba gyud kaha kanang ilang ginahisgotan?”

¹⁵⁰ Ug, wala magdugay, adunay milukso-lukso ug nagsugod sa pagsulti og laing mga dila. Bueno, wala pa ko sukad-sukad nakadungog og unsa man nga sama niadto sa tibuok kong kinabuhi. Ug duna pu'y nagpadulong nga usa ka babaye didto nga nagadagan sa ingon ka paspas nga mahimo niya. Dayon nanindog na silang tanan ug misugod sa pagdagan-dagan. Ug sa hunahuna ko, “Bueno, igsoon, wala gyud sila'y maayong pamatasan sulod sa iglesia!” Nanagsiyagit ug nanagsinggit ug kung unsa na lang ang ginabuhay, nahunahuna ko, “Pagkagrabe ba niini nga pundok!” Pero, abi ninyo, may sa kung unsang butang bahin niadto, sa nagkadugay nga atua ako didto, mas nagustohan ko hinoon kadto. Dunay usa ka butang nga daw sa pagkamaayo gayud. Ug giobserbahan ko ra sila. Ug nagpadayon kadto. Sa hunahuna ko, “Pasensyahan ko na lang usá sila, tungod akong. . . haduol ra man ko sa may pultahan. Kung aduna ma'y magsugod og nga dili maayo, modagan lang ko dayon pagawas sa pultahan. Kabalo man ko kung asa nakaparada ang akong sakyanan, anaa ra sa may kanto.”

¹⁵¹ Ug sugod kong nadungog ang pipila niadtong mga magwawali, nga mga eskolar ug mga magtutuo. Aba, nahunahuna ko, “Maayo kana.”

Ug pag-abot na sa oras sa panihapon, ug may miingon, “Mangduol ang tanan para sa panihapon.”

152 Apan nahunahuna ko, “Kadali lang. Aduna ko’y usa na lang ka dolyar ug setenta’y-singko sentimos para makauli, ug ako. . .” Mao na lang kadto ang akong kuwarta para pang-gasolina. Mao ra sab kadto ang gikinahanglan nga kantidad para makauli pud ko. Ug dala ko kadtong karaang Ford, maanindot pa kadto nga karaang Ford. Dili pa gubaon, sama lang kadto niining usa dinhi, nga nadaan lang. Ug kadto. . . Sa tinuod lang nagatoo gyud ko kaniadto nga arang pa modagan ang maong Ford og traynta ka milya kada oras, pero siyempre kinse lagi paingon *niini* nga direksyon ug kinse pud paanhi *niini* nga direksyon. Nakita n’yo, pag usahon kana, adunay traynta ka milya. Ug busa kadto. . . nahunahuna ko, “Bueno, niining gabhiona siguro mogawas na ako ug pagkahuman sa. . .” Nagpabilin gyud ko niadto para sa pang-gabii nga panerbisyo.

153 Ug, oh, ingon sa lalaki, “Ang tanang mga magwawali, bisan unsa ma’y denominasyon, umanhi kamo sa entablado.” Bueno, mga duha ka gatus man kami nga atua didto, og misaka ako. Ug busa ingon niya, “Karon, wala man kita’y igong panahon para makawali kamong tanan.” Ingon niya, “Duol lang mo ug isulti kung kinsa kamo ug kung taga asa kamo.”

154 Bueno, pag-abot na sa akong turno, ingon ko, “William Branham, Baptist. Jeffersonville, Indiana.” Milakaw na ko.

155 Nadungog ko ang tanang uban pa kanila nga ginatawag ang ilang mga kaugalingon nga, “Pentecostal, Pentecostal, Pentecostal, P.A. sa W., P.A.J.C., P.A.W., P. . .”

156 Padayon ra ko sa paglakaw. Sa hunahuna ko, “Bueno, ako ra man siguro ang nalahi.” Ug milingkod na ko, og naghulat.

157 Ug, niadtong adlaw, aduna sila’y maayo, nga mga batan-ong magwawali, ug nanagwali sila nga madasigon gayud. Ug dayon ingon nila, “Ang maong magwawali nga magpahayag og mensahe karong gabhiona mao si. . .” Sa hunahuna ko gitawag nila siya nga, “Elder.” Ug ang ilang mga ministro, imbis nga “Reverend,” ginatawag kadto nga “Elder.” Ug gipasaka nila ang usa ka tigulang nga itum nga tawo didto, ug nagsul-ob siya sa usa niadtong kinaraan nga pang-magwawali nga amerikana. Siguro wala pa mo nakakita og ingon niana. Hatag-as nga mora’g ikog-sa-salampati sa may luyo nga bahin, kabalo mo, dunay velvet nga kuwelyo, ug aduna siya’y diyutay’ng ubanon na nga buhok sa iyang ulo. Makaluluoy’ng tigulang na nga tawo, misaka siya didto nga nakaingon *niini*, kabalo na mo. Ug mitindog siya didto ug miatubang siya. Ug samtang ang tanang mga magwawali nga nauna kaniya nanagwali mahitungod kang Jesus ug ang gamhanan. . . kung unsa ka gamhanan ni Jesus, ug uban pa, gikuha niadtong tigulang nga tawo ang iyang teksto gikan sa Job. “Diin ka man sa pagtukod Ko sa kalibutan, o sa nagakadungan pag-awit ang mga bitoon sa kabuntagon ug ang mga anak sa Dios nga nagkaduyog sa pagsinggit sa kalipay?”

158 Ug ang maong tigulang nga tawo, nahunahuna ko, “Nganong dili na lang gipatindog ang pipila nianang mga batan-ong lalaki para magwali dinha?” Daku . . . napuno ug nagkadasok gayud ang maong lugar. Ug sa hunahuna ko, “Nganong wala man nila buhata kana?”

159 Ug bueno kining tigulang nga tawo, imbis nga magwali mahitungod sa kung unsay nagakahitabo dinhi ibabaw sa yuta, misugod siya sa pagwali kung unsay nagakahitabo didto sa Langit sa tanang panahon. Bueno, iyang gihisgotan ang Dios sa sinugdanan—sa sinugdanan sa panahon, ug ang pagbalik sa Dios sa Ikaduhang Pag-abot nga mokunsad diha sa pinahigda nga balangaw. Aba, wala pa ko sukad-sukad nakadungog og ingon niadto nga pagwali sa tibuok kong kinabuhi! Niadtong mga orasa mismo mikunsad kaniya ang Espiritu, milukso siya og *ingon-ana* ka habog ug gipahagtok ang mga tikod sa iyang sapatos, gituyhod ang iyang mga abaga ug nagalakaw didto sa entablado, nga miingon, “Wala kamo’y igong espasyo dinhi para kanako aron magwali.” Ug aduna pa gani siya’y mas daku nga espasyo kay kanako dinhi.

160 Nahunahuna ko, “Kung nakapahimo Kana sa usa ka tigulang nga tawo nga mamuhat og sama niana, unsa pa kaha ang mamahimo Niana kung mokunsad pud Kana kanako?” Ako—nahunahuna ko, “Tingali nagkinahanglan gayud ako Niana.” Aba, sa pagsaka niya didto, naluoy gayud ko para sa maong tigulang nga tawo. Apan, sa paghawa niya, ako na ang naluoy para sa akong kaugalingon. Ug gitan-aw ko siya nga nanaug gikan didto.

161 Sa paggawas ko niadtong gabhiona, ug nahunahuna ko, “Bueno, pagkasunod buntag dili gyud ko magpahibalo kang kinsa man kung taga asa, og kung kinsa ako.” Ug milakaw na ko, ug niadtong gabhiona gipalup-itan ko ang akong karsones. Gigamit ko ang . . . miadto ko sa may kamaisan para matulog, ug milakaw sá ko ug nagpalit ko og pipila ka bahaw na nga ensaymada. Kamo . . . Mipalit ko og usa ka putos niadto sa kantidad nga singko sentimos ra. Aduna ma’y gripo didto, mao nga mikuha lang ko og tubig. Bueno kabalo ko nga makalahutay na ko niadto sa hamubo nga panahon, busa mikuha ko og tubig ug miinom niadto, ug milakaw ug nagkaon og ensaymada. Ug mibalik ko ug miinom na usab og tubig. Miadto na dayon ko sa may kamaisan, gigamit ko ang duha ka lingkoranan ug gipahigda ang akong seersucker nga karsones didto, og gipalup-itan kadto sa lingkoranan.

162 Ug, niadtong gabhiona, nag-ampo gayud ako halos tibuok gabii. Ingon ko, “Ginoo, unsa ba kining akong napaingnan? Wala pa gyud ko nakakita og ingon-adto ka relihiyoso nga mga tawo sa tibuok kong kinabuhi.” Ug ingon pa ko, “Tabangi ako nga masayran kung unsa ba kining tanan.”

163 Ug pagkabuntag miadto na ko didto. Gidapit kami para sa pagpamahaw. Siyempre, dili gyud ko moduol ug mokaon uban nila, tungod nga wala gud ko'y unsa man nga ikabutang sa offering. Ug mibalik na lang ko. Ug pagkasunod buntag sa pagsulod ko, aba (nakakaon na man ko og pipila ka ensaymada), ug milingkod na ko. Ug aduna sila'y usa ka mikropono didto. Ug wala pa man ko nakakita og mikropono kaniadto, ug mao nga matahaon ako sa ingon-ana nga butang. Busa sila. . . Ug aduna kadto'y gamay'ng kabli nga gikasumpay niadto, ug nakabitay ra kadto. Usa sa niining ginabitay ra nga mga mikropono, mora'g ing-ana. Ug ingon niya, "Kagabii, sa entablado, dunay usa ka batan-ong magwawali nga misaka dinhi, usa ka Baptist."

Sa hunahuna ko, "Uh-oh, masuta gyud ko ani karon."

164 Ug ingon niya, "Siya ang pinakabatan-ong magwawali nga misaka sa entablado. Branham ang iyang ngalan. Aduna ba kaninyo ang nakahibalo kung asa siya dapit? Sultihi siya nga moanhi, buut namo nga siya ang magwali para sa pang-buntag nga mensahe."

165 Oh, my! Naka T-shirt ra gud ko, ug naka-seersucker nga karsones, kabalo mo. Ug kaming mga Baptist nagatoo man mi nga kinahanglan naka-amerikana gyud ka, kon motindog na sa pulpito, kabalo mo. Busa. . . Ug ako—nagpabilin lang gyud ko sa paglingkod. Ug niadtong panahona. . . Gipahigayon nila ang maong buluhaton didto sa Amihanan kaniadto tungod kay (sa ilang pang-tibuok kalibutan nga kombensyon) ang itum nga mga tawo dili man makatambong kung ipahigayon kadto sa Habagatan. Atua ang mga itum nga kaigsoonan didto, ug ako pud taga-Habagatan, kung sa sulti pa pina-tuskig ang kuwelyo, nakita n'yo, nagdahum sila nga mas arang-arang ako kay sa kang kinsa man kanila. Ug nahitabo nga niadtong buntaga, naglingkod mismo tupad kanako ang usa—usa ka itum nga lalaki. Busa milingkod ra ko ug mitan-aw kaniya. Sa hunahuna ko, "Bueno, usa man siya ka igsoon."

166 Ug miingon kini, "Aduna ba'y nakahibalo kung asa dapit si William Branham?" Mipadausdos ako sa lingkoranan nga nakaingon *niini*. Busa miingon kini, gi-anunsiyo pa gyud sa ikaduhang higayon, miingon, "Aduna ba dinha sa gawas" (gibira niya kadtong gamay'ng mikropono) "ang nakahibalo kung asa dapit si William Branham? Sultihi siya nga buut namong mowali siya dinhi sa entablado para sa pang-buntag nga mensahe. Usa siya ka magwawali sa Baptist nga taga-habagatang Indiana."

167 Nagpibilin ra gyud ko sa paglingkod ug nagduko-duko, kabalo na mo. Wala ma'y nakaila kanako, hinoon. Gitan-aw ko niadtong itum nga lalaki, miingon, "Kabalo ba ka kung asa siya?"

168 Naghunahuna ko. Ako—mamakak ba kaha ako o aduna ko'y buhaton. Busa miingon ko, "Paduol gani dinhi."

Ingon siya, “Oo, sir?”

Ingon ko, “Aduna ko’y gustong isulti kanimo.” Ingon ko, “Ako—ako man kana.”

Ingon siya, “Bueno, saka na didto.”

¹⁶⁹ Ug ingon ko, “Dili, dili puede. Kita mo,” ingon ko, “Nakasul-ob ra man gud ko niining karaang seersucker nga karsones ug naka T-shirt.” Ingon ko, “Mao nga dili ko mahimo nga mosaka didto.”

¹⁷⁰ Ingon siya, “Dili man igsapayan niana nga mga tawo kung unsa ang imong pagpangbisti. Lakaw saka na didto.”

Ingon ko, “Dili, dili.” Ingon ko, “Hilum lang, basta ayaw lang pag-saba.”

¹⁷¹ Ug mibalik na pud sila sa mikropono pagkataudtaud, miingon, “Aduna ba’y nakahibalo sa kung asa si William Branham?”

¹⁷² Miingon ang maong lalaki, “Ania ra siya! Ania siya! Ania siya!” Oh, my! Nakasaka gyud hinoon ko didto nga naka T-shirt ra, kabalo mo. Ug bueno ako. . .

¹⁷³ Miingon kini, “Duol na ngari, Mr. Branham, buut namo nga ikaw ang maghatag og mensahe.” Oh, my, atubangan pa gyud sa tanan niadtong mga magwawali, uhm, sa tanan niadtong mga tawo! Ug hinay-hinay ko nga misaka didto, kabalo na mo. Namula gud ang akong nawong, ug nanginit ang akong mga dalunggan. Ug hinay-hinay akong misaka, nga naka-seersucker ra nga karsones ug naka T-shirt, nga magwawali, magwawali sa Baptist nga nagapaingon sa mikropono, og wala pa siguro sila nakakita sukad og ingon-adto, nakita n’yo.

¹⁷⁴ Ug mitindog ko didto, ingon ko, “Bueno, ako—ako—wala gyud ko’y hingsayran mahitungod niini.” Nagapakli-pakli ra ko, nga ginerbiyos na gyud og ayo, kabalo mo. Ug—ug nakapakli ko sa may Lucas 16, ug sa hunahuna ko, “Bueno, karon. . .” Ug ako—akong nahisgotan ang hilisgotanan nga, “Ug didto sa hades giyahat niya ang iyang mga mata, ug misinggit.” Ug akong. . . Busa ako—misugod na ko sa pagwali, kabalo mo, ug sa nakawali na ako ug medyo miarang-arang na ang akong paminaw. Ug miingon ko, “Ang tawong dato atua sa hades, ug misinggit siya.” Kanang hamubo og tulo ra ka pulong, sama sa daghan kong mga wali nga ingon niini, “Believest Thou This [Nagatoo Ka Ba Niini—Tigh.],” ug “Magsulti Ka Ngadto Sa Bato,” nadungog na man ko ninyo nga nagwali og mga ingon-niana. Ug ingon ko, “Ug dayon mihilak siya.” Ug ingon ko, “Walay mga bata didto, walay ingon niana didto sa hades. Dayon mihilak siya.” Ingon ko, “Walay mga bulak didto. Dayon mihilak siya. Walay Dios didto. Dayon mihilak siya. Walay Cristo didto. Dayon mihilak siya.” Pagkahuman mihilak sab ako. Aduna gayu’y pagdihog kanako. My! Oh, my! Pagkahuman niadto, wala na ko kabalo kung unsay

nahitabo. Sa dihang medyo nahuwas-huwasan na ko, atua na ako sa gawas. Ang mga tawo nanaghugyaw na ug nanagsinggit ug nanaghilak, ug ako, nagkaaduna gyud kami og maanindot nga kahigayonan.

¹⁷⁵ Sa dihang migawas na ko adunay usa ka lalaki nga miduol kanako nga nagsul-ob og dakung pang-Texas nga kalo, dagkung botas, og miduol, miingon, “Ako si Elder *Ingon ani-ug-ingon ana.*” Magwawali, nga nakabotas og pang-cowboy, nakabisti og pang-cowboy.

Sa hunahuna ko, “Bueno, ang akong seersucker nga karsones dili ra diay kaayo maut kung ingon niana.”

¹⁷⁶ Miingon, “Gusto ko unta nga moadto ka sa Texas ug magpahigayon og usa ka rebaybal.”

¹⁷⁷ “Uh-huh, isulat ko usá kana, mister.” Ug ako kadtong gisulat nga sama niini.

¹⁷⁸ Dihay usa na pud ka lalaki ang miduol nga nakasul-ob og usa sa niining, mora’g pang-golf nga karsones, nga ginasul-ob nila kaniadto pagmagdula og golf, kabalo mo, og nakasuksok sa botas ang sidsid sa karsones. Ingon siya, “Ako si Elder *Ingon ani-ug-ingon ana* nga taga-Miami. Gusto ko unta nga . . .”

¹⁷⁹ “Aba, siguro ang pagpangbisti dili gyud diay ingon ka mahinungdanon para kanila.” Gitan-aw ko kadto, ug sa hunahuna ko, “Maayo.”

¹⁸⁰ Busa gidawat ko kadtong mga pagdapit, ug miuli na ko. Gisugat ko sa akong asawa, ingon siya, “Nganong mora’g malipayon man kaayo ka, Billy?”

¹⁸¹ Ingon ko, “Oh, nahinagbo ko man gud ang pinakamaayong mga tawo. My, ang pinakamaayong mga tawo nga wala mo pa sukad nakita. Wala gyud nila ginakaulaw ang ilang relihiyon.” Ug, oh, gisultihan ko siya sa tanan mahitungod niadto. Ug ingon ko, “Ug tan-awa kini, honey, usa ka tibuok listahan sa mga imbitasyon. Niadto nga mga tawo!”

Ingon siya, “Dili man kaha sila mga holy roller, di ba?”

¹⁸² Ingon ko, “Wala ko kabalo kung unsa nga matang sila nga mga roller, apan aduna kanila ang usa ka butang nga akong gikinahanglan.” Kita n’yo? Ingon ko, “Kana—mao kana’y usa ka butang nga sigurado ako.” Ingon ko, “Nakakita pud ko og usa ka tigulang nga lalaki, nubenta anyos ang panuigon, nga nahimong batan-on pag-usab.” Ingon ko, “Wala pa ko sukad-sukad nakadungog og ingon-niadto nga pagwali sa tibuok kong kinabuhi. Aba, wala pa gyud ko nakakita og usa ka Baptist nga nagwali nga sama niadto.” Ingon ko, “Nagawali sila hangtud nga dili na sila halos makaginhawa, ug moluhod sila sa entablado, motindog pag-usab, og mohunong sa makadiyut. Madungog mo gani sila nga duha ka bloke ang gilay-on, nga nagawali sa gihapon.” Ug ingon ko, “Ako—wala pa ko sukad-sukad

nakadungog og ingon niadto sa tibuok kong kinabuhi.” Ug ingon ko, “Nagasulti pud sila og dili-mailhan nga pinulongan, ug ang laing usa usab mao’y nagahubad kung unsay ilang ginasulti. Wala pa gayud ko nakadungog og ingon niadto sa tibuok kong kinabuhi!” Ingon pa ko, “Mouban ka ba kanako?”

¹⁸³ Ingon siya, “Honey, sukad niadtong nakigminyo ko kanimo, magpabilin gyud ako kanimo hangtud nga bulagon kita sa kamatayon.” Ingon siya, “Mouban ako.” Ingon pa siya, “Aba, sultihan na nato ang atong mga ginikanan.”

¹⁸⁴ Ug ingon ko, “Bueno, sultihi ang imong mama ug sultihan ko usab ang akong mama.” Busa among . . . miadto ako ug gisultihan si Mama.

¹⁸⁵ Ang ingon ni Mama, “Aba, oo, Billy. Kung unsa man kanang ginapabuhat sa Ginoo kanimo, buhata gayud.”

¹⁸⁶ Ug gipaadto usab ako ni Mrs. Brumbach. Miadto pud ko. Ingon siya, “Unsa man kining imong ginaingon?”

¹⁸⁷ Ug ingon ko, “Oh, Mrs. Brumbach,” ingon ko, “wala pa gyud kamo nakakita og ingon niadto nga mga tawo.”

Ingon siya, “Paghilum! Paghilum!”

Ingon ko, “Oo, ma’am.” Ingon ko, “Pasensya na.”

Ug ingon siya, “Kabalo ba ka nga kadto sila usa ra ka pundok sa mga holy roller?”

¹⁸⁸ Ingon ko, “Wala, ma’am, wala ko kabalo niana.” Ingon ko, “Sila—pero sila’y mga maayo gayud nga mga tawo.”

¹⁸⁹ Ingon siya, “Hunahuna mo lang kana! Sa hunahuna mo maguyod mo diay ang akong anak sa mga ingon-anang butang!” Miingon, “Binuang! Wala kana’y lain kondili mga basura ra nga gipangsalibay na sa ubang mga iglesia.” Ingon siya, “Sa tinuod lang! Dili mo mahimong dalhon ang akong anak sa ingon niana.”

¹⁹⁰ Ug ingon ko, “Pero, abi nimo, Mrs. Brumbach, sa kinasuloran sa akong kasingkasing nabati ko gayud nga gusto sa Ginoo nga moadto ako kauban niadto nga mga tawo.”

¹⁹¹ Ingon siya, “Balik ka na lang sa imong simbahan hangtud nga mahimo na nila nga makapalit og parsonage para kanimo, ug manglihok ka ingon nga usa ka tawong may kahibalo.” Miingon pa, “Ayaw gyud dalha ang akong anak didtong dapita.”

Ingon ko, “Oo, ma’am.” Mitalikod ko ug migawas na.

¹⁹² Ug misugod na nga mihilak si Hope. Migawas siya, ingon siya, “Billy, bisan unsa pa’y isulti ni Mama, mouban gyud ko kanimo.” Panalanginan ang iyang kasingkasing!

Ug ingon ko, “Oh, sige lang, honey.”

¹⁹³ Ug gipasagdan ko na lang kadto. Wala man niya tugoti ang iyang anak nga moadto kauban sa ingon niadto nga mga tawo tungod nga “Kadto kono wala ma’y lain kondili mga basura ra.”

Ug mao nga daw sa gipasagdan ko na lang kadto. Pero mao kadto ang pinakagrabeng sayup nga akong nahimo sa tibuok kong kinabuhi, usa sa pinakagrabe.

¹⁹⁴ Wala magdugay human niadto, pila ka tuig human niadto, nakabaton kami og mga anak. Ug usa niadto ka adlaw kami'y . . . Dunay nahitabo nga lunop, niadtong 1937. Dunay miabot nga lunop. Ug ang among . . . nagapatrolya man ko niadtong panahona ug naningkamot ko kutob sa akong mahimo nga mapabakwit ang mga tawo gikan sa maong lunop, tungod nangaguba na ang mga kabalayan. Ug ang ako mismong asawa nagsakit pa gyud kaniadto, ug grabe, grabe gyud ang iyang gibati tungod sa pulmonya. Ug ilang gidala siya . . . Puno na man kaayo ang regular nga ospital mao nga dili na namo siya mapasulod didto, busa among gidala siya didto sa—sa bilding sa gobyerno kon diin aduna sila'y usa ka lawak didto. Ug pagkahuman gipatawag na pud ko nila og balik. Ug pirmi na kong anaa sa suba kaniadto, ug usa man ako ka hanas sa panakayan, mao nga naningkamot ko nga mapagawas ang mga tawo, nga masalbar sila gikan sa lunop. Ug dayon akong . . . usa . . .

¹⁹⁵ Gitawgan ko nila, miingon, “Adunay balay didto sa Chestnut Street, nga hapit nang maanod. Adunay usa ka inahan ug pipila ka mga bata sa sulod didto,” miingon, “basin makaya ra sa imong sakayan, makaya sa imong makina nga makasulod didto para kanila.”

Ingon ko, “Bueno, buhaton ko ang tanan nga akong mahimo.”

¹⁹⁶ Ug akong, gisugat kadtong mga dagkung sulog. Naguba na man ang diki didto, ug, oh, grabe na, ang . . . ginabanlas na gayud ang tibuok lungsod. Ug gihatag ko ang tanang kusog nga mahimo ko, ug sa katapusan nakalatas ra gyud ko sa masigpit nga mga kanto ug mga lugar didto. Ug nakaabot ko didto duol sa kon asa kadtong karaang diki, nga nalapawan na sa baha. Ug may nadungog ko nga nagasinggit, ug nakita ko ang usa ka inahan nga nagtindog na sa gawas sa balkonahe. Ug atua ang dagkung mga sulog nga nagakalukot nga ingon niana. Bueno, mipaingon ako sa *nini* nga direksyon kutob sa akong mahimo, ug misugat sa sulog ug mituyok ug nakaabot didto sa may daplin. Igo ko lang gyud napahunong ang akong sakayan aron ihigot sa kadto sa haligi, sa haligi, sa haligi sa pultahan o haligi sa may balkonahe. Ug dalidali ko nga misulod ug gikuha ang maong inahan ug gipasakay siya didto, ug ang duha o tulo ka mga bata. Ug akong gibadbaran ang sakayan ug gidala siya . . . didto. Nakagawas kami gikan didto, ug gidala siya didto sa may tampi, nga mga usa ka milya ug tunga latas sa siyudad, hangtud nga nahatud ko siya sa may tampi. Ug pagkahuman sa dihang nakaabot na ko didto, nakuyapan siya. Ug misugod siyang . . . misinggit siya, “Ang akong bata! Ang akong bata!”

¹⁹⁷ Bueno, abi ko nga ang buut niyang ipasabot nga nabiyaan niya ang bata sulod sa balay. Oh, my! Mao nga mibalik na usab ko samtang ginaatiman na nila siya. Ug, nahibaloan ko, nga kadto’y . . . o gusto diay niyang mahibaloan kon asa na kaha ang iyang bata. Aduna hinoon og gamay’ng bata didto nga mga tulo ka tuig ang pangidaron, ug abi ko man gud nga ang buut niyang ipasabot usa ka masuso pa nga bata o ingon niana.

¹⁹⁸ Ug mao nga mibalik ko ug miadto didto. Ug sa pagsakay nako sa sakayan, ug nakasulod na didto ug wala man ko’y napalغان nga masuso, ug nahugno na ang balkonahe ug naanod ang balay. Ug dalidali ko nga midagan ug gibira ang—ang pisi nga gihigot didto para molutaw ra ang akong sakayan, misakay na ko sa sakayan, ug gibira kadto ug gibadbad kini.

¹⁹⁹ Ug tungod sa makusog nga sulog naanod ako paingon sa pinakadakung bahin sa suba kaniadto. Ug mga alas onse-traynta na kadto sa gabii, ug nagaulan pa og niyebe ug niyebohon gayud. Ug akong gibira ang pisi sa starter ug gisulayan kong paandaron ang sakayan, ug wala kadto miandar, ug gisulayan ko na pud ug wala gyud kadto miandar, ug gisulayan ko na usab. Nagakahalayo og nagakahalayo na ko tungod sa makusog nga sulog, ang busay halos anaa na gud sa ubos nako. Ug gapaningkamot na ko og ayo, ug sa hunahuna ko, “Oh, grabe, mao—mao na kini ang akong katapusan! Mao na gyud kini!” Ug gapaningkamot gyud ko og ayo. Ug ingon ko, “Ginoo, kung mahimo ayaw intawon ko pasagdi nga mamatay sa ingon niini nga kamatayon,” ug gisigehon ko lang gihapon sa pagpaandar kadto.

²⁰⁰ Ug misantop sa akong hunahuna, “Kumusta na man kadtong pundok sa mga basura nga wala nimo adtoi?” Kita n’yo? Uh-huh.

²⁰¹ Akong gipandongan sa akong kamot ang sakayan, ug ingon ko, “Dios, malooy Ka kanako. Ayaw intawon itugot nga mabiyaan nako ang akong asawa ug akong bata sa ingon niini, ug atua pa gyud sila didto nga mga may sakit! Kung mahimo lang!” Ug gasigehon ko lang sa pagpaandar nga nakaingon niini, ug wala kadto miandar. Ug may nadungog na ko nga dahunog didto sa may ilalum, tungod ako . . . Sa pipila na lang ka minuto, ug, oh, my, basin mao na kini. Ug miingon ko, “Ginoo, kung pasayloon Mo ako, ginasaad ko nga para Kanimo buhaton ko ang bisan unsa mang butang.” Miluhod ko didto sa sulod niadtong sakayan, ug ang ulan nga niyebe naga-igo sa akong nawong. Miingon ko, “Buhaton ko ang bisan unsa man nga gusto Mo nga buhaton ko.” Ug akong gipaandar pag-usab, ug miandar na kadto. Ug akong gitubil ang tanang gasolina nga anaa niadto kutob sa akong mahimo, ug sa katapusan nakadangat ra gyud ko ngadto sa may tampi.

202 Ug mibalik na ko aron pangitaon ang truck, ang pang-patrolya nga truck. Ug nahunahuna ko ang bahin sa . . .Duna ma'y pipila kanila nga miingon, "Hoy, naanod pud baya ang bilding sa gobyerno." Atua man didto ang akong asawa ug akong bata, ang duha ko ka bata.

203 Ug mao nga miadto ako paingon sa bilding sa gobyerno sa ingon ka paspas nga mahimo ko, ug milapaw na ang baha nga mga kinse ka piye ang kalawom sa kinatibuk-an didto. Ug duna ma'y usa ka medyor didto, ug ingon ko, "Medyor, unsa ma'y nahitabo sa ospital?"

Miingon, "Bueno, ayaw'g kabalaka. Aduna ka ba'y pamilya didto?"

Ingon ko, "Oo, usa—usa ka may sakit nga asawa ug duha ka bata."

204 Ingon siya, "Nakagawas na man silang tanan." Miingon, "Gipasakay na sila og tren ug mipaingon sa Charlestown."

205 Dalidali ko, nga misakay sa akong sakayan ug. . . o misakay sa akong sakyanan, ug ang akong sakayan anaa sa luyo niadto, ug mibiyaha paingon didto sa . . .Ug niadtong tungora miubos-ubos na man ang suba og mga duha ug tunga o tulo ka milya ang kalapdon. Ug niadtong tibuok gabhiona naningkamot ko nga . . .Dunay uban kanila nga miingon, "Ang sakyanan, ang tren, naanod baya ang tulay nga agianan sa tren."

206 Bueno, nakaplagan ko ang akong kaugalingon kaniadto nga nag-inusara na lang sa usa ka gamay'ng isla, nga dili makahawa didto sulod sa tulo ka adlaw. Nagkaaduna gyud ko og hataas nga panahon sa pagpamalandong kung Kadto bang tawo'y mga basura o dili. Nagahunahuna og ayo, "Asa na kaha ang akong asawa?"

207 Sa katapusan sa dihang napalgan na nako siya, pipila ka adlaw human nga nakagawas na ko ug nakatabok didto, atua diay siya sa Columbus, Indiana, sulod sa Baptist Auditorium kon diin sila nakahimo og—og mora'g usa ka ospital, nga dunay mga lawak para sa mga may sakit nga nanaghigda sa mga teheras nga iya sa gobyerno. Ug gidagan ko siya sa ingon ka paspas nga mahimo ko, sa pagpangita kon asa siya, og naginggit, "Hope! Hope! Hope!" Ug sa pagkakita ko, ug atua siya nga nagahigda sa teheras, ug natakbuyan siya og sakit nga TB.

Gipataas niya ang iyang bukog-panit na nga kamot, ug ingon siya, "Billy."

Ug ako siyang giduol, ug ingon ko, "Hope, honey."

Ingon siya, "Pangit na ang akong hitsura, dili ba?"

Ingon ko, "Dili, honey, okey ra man ang imong hitsura."

208 Sulod sa unom ka bulan gibuhath namo ang tanan-tanan nga anaa kanamo, sa pagpaninguha nga masalbar pa ang iyang kinabuhi, apan padayon siya nga nagakaluya ug nagakaluya pa.

209 Usa niadto ka adlaw samtang nagapatrolya ako ug akong gipaandar ang akong radyo, ug abi ko'g nadungog ko sila nga miingon, nga nanawagan sa radyo, miingon, "Para kang William Branham, gikinahanglan ka didto sa ospital sa gilayon, naghimalatyon na ang imong asawa." Dalidali ko nga mibalik sa ospital sa ingon ka dali nga mahimo ko, gipasiga ko ang pula nga suga ug gipatingog ang siren, ug miadto na. Ug dayon ako—pag-abot ko sa ospital ug mihunong ako, og misulod na. Samtang nagalakaw ako sa—sa ospital, nakita ko ang akong higala magkauban kami nga mamingwit kaniadto, magkauban gyud kami niadtong mga batan-on pa kami, ni Sam Adair.

210 Si Doktor Sam Adair, siya mao kadtong giabtan sa pananawon dili pa lang dugay ug gikasultihan siya mahitungod sa iyang mamahimong klinika. Ug ingon siya, kung aduna ma'y si bisan kinsa nga nagduhaduha sa maong pananawon, motawag lang kono kaniya ug siya ra kono ang mobayad sa pang-long distance nga tawag, kon gusto n'yong masayran kung husto ba kadto o dili.

211 Ug busa migawas siya didto nga nakaingon niini, ug naggunit siya sa iyang kalo. Mitan-aw siya kanako ug kalit lang nga mihilak. Ug giduol ko siya, ako siyang gigakus. Gigakus pud ko niya, og miingon, "Billy, motaliwan na siya." Ingon niya, "Pasensya na. Gibuhat ko na ang tanan-tanan nga mahimo ko, nagdala pa gani ko og mga espesyalista ug tanan na."

Ingon ko, "Sam, sigurado ko nga dili pa gyud siya motaliwan!"

Miingon, "Oo, motaliwan na gyud siya." Ug ingon niya, "Ayaw na pagsulod didto, Bill."

Ug ingon ko, "Gikinahanglan kong mosulod, Sam."

Ug ingon niya, "Ayaw na lagi. Ayaw na, palihog ayaw na."

Ingon ko, "Pasudla intawon ko."

Miingon, "Ubanan ta ka."

212 Ingon ko, "Ayaw na, pabilin ka na lang dinhi sa gawas. Gusto kong makauban siya sa iyang pinakaulahing mga minuto."

Miingon, "Wala na siya'y panimuut."

213 Misulod ako sa lawak. Ug naglingkod ang nars didto, ug naghilak kini tungod kay siya ug si Hope magkauban man diay sa eskwela kaniadto. Ug nagtan-aw ra ko, ug nagahilak ang maong nars, gitabon niya ang iyang kamot. Ug hinay-hinay na siya nga migawas.

214 Ug mitan-aw ako, ug giuyog ko si Hope. Atua siya, nga mikunhod na ang iyang timbang gikan sa usa ka gatus ug baynte ka libra, og nahimong mga saisenta na lang. Ug ako—giuyog ko siya. Ug kung mabuhi pa ako hangtud sa usa ka gatus ang panuigon, dili ko gayud mahikalimtan ang nahitabo. Milimbag

siya, ug mitutok kanako kadtong matahum niyang mga mata. Mipahiyom siya. Ingon siya, “Nganong imo pa man kong gitawag og balik, Billy?”

Ingon ko, “Honey, bag-ohay lang nako nasayran ang maong balita.”

²¹⁵ Gikinahanglan ko man gud nga motrabaho kaniadto. Tungod daku na kami og utang ug gatusan ka dolyares pa gyud ang balayronon para sa doktor, ug wala gyu’y unsa man nga ikabayad niadto. Ug mao nga kinahanglan kong motrabaho. Ug ginaduaw ko lang siya duha o tulo ka beses sa usa ka adlaw, ug matag gabii, ug sa dihang anaa na siya sa ingon niadto nga kahimtang.

Ingon ko, “Unsay buut mong ipasabot nga, ‘Gitawag’ ka og ‘balik’?”

²¹⁶ Ingon siya, “Bill, nakawali ka na mahitungod Niini, nakahisgot ka na mahitungod Niini, apan wala ka’y ideya kung unsa gayud Kini.”

Ingon ko, “Unsa ma’y imong ginahisgotan?”

²¹⁷ Ingon siya, “Langit.” Ingon siya, “Ania,” ingon siya, “Gihatud na man ko Pauli sa pipila ka mga tawo, mga kalalaken-an o kababayan-an o ingon niana. Nakabisti sila og puti.” Ug ingon siya, “Anaa na ako sa kaharuhay ug kalinaw.” Miingon, “May dagkung matahum nga mga langgam ang nanaglupad sa kakahoyan.” Ingon siya, “Ayaw hunahunaa nga nawala na ako sa akong kaugalingon.” Ingon siya, “Billy, sultihan ta ka sa atong sayup.” Ingon siya, “Lingkod sa.” Wala ko milingkod; miluhod ako, og gigunitan ang iyang kamot. Ingon siya, “Kabalo ka ba kung asa ta nasayup?”

Ug ingon ko, “Oo, sweetheart, kabalo ko.”

²¹⁸ Ingon siya, “Wala gayud unta kita naminaw kang Mama. Husto gyud kadto nga mga tawo.”

Ug ingon ko, “Kabalo ko niana.”

²¹⁹ Ingon siya, “Isaad kini kanako, nga moadto gyud ka niadto nga mga tawo,” miingon, “tungod kay husto sila.” Ug ingon pa siya, “Padaku-a ang akong mga anak nga sama kanila.” Ug ako . . . Ingon siya, “Aduna pa ko’y gustong isulti kanimo.” Ingon siya, “Naghimalatyon na ako, apan” miingon “kini’y . . . wala ako—wala ako nahadlok nga motaliwan.” Miingon, “Kini’y—maanindot kaayo didto.” Ingon siya, “Ang problema lang, dili ko gayud unta gusto nga biyaan ka, Bill. Ug tungod nasayod ko nga aduna ka niining duha ka gagmay’ng bata nga imong amumahon.” Ingon siya, “Isaad kanako nga—nga dili ka magpabiling walay-asawa ug aron dili mapasagdan ang akong mga anak nga bisan asa na lang mahiadto.” Usa kadto ka maalamon nga butang para sa usa ka inahan nga baynte-uno-nyos ra ang panuigon.

Ug ingon ko, “Dili ako makasaad niana, Hope.”

²²⁰ Ingon siya, “Kung mahimo isaad kana kanako.” Miingon, “Ang usa pa ka butang nga gusto kong isulti kanimo.” Miingon, “Mahinumduman mo pa ba kadtong riple?” Mahilig man gud ko og mga pusil. Ug ingon siya, “Gusto mo untang paliton kadto nga riple niadtong adlaw pero wala man ka’y igong kuwarta para makahatag og pasiunang bayad.”

Ingon ko, “Oo.”

²²¹ Ingon siya, “Dugay ko nang ginatigum ang akong kuwarta, ang akong mga tinagsingko-sentimos, sa pagpaninguha nga makahatag og pasiunang bayad niadto nga riple para kanimo.” Ingon siya, “Karon, pag natapos na kini ug pag makauli ka na sa balay, tan-awa ngadto sa duofold. . . o sa mapilo-pilo nga higdaanan, sa ilalum niadtong papel nga anaa sa ibabaw, ug imong makaplagan ang kuwarta didto.” Ingon pa siya, “Isaad kanako nga imong paliton kadto nga riple.”

²²² Kung nasayod lang kamo kung unsa ang akong gibati sa pagkakita ko niadtong setenta’y-singko sentimos nga dolyar (nga tinagsingko-sentimos) nga napahimutang didto. Napalit ko gayud ang maong riple.

²²³ Ug ingon siya, “Mahinumduman mo pa ba kadtong higayon nga miadto ka sa lungsod para palitan ko og usa ka pares nga stocking, ug paingon gani ’ta kaniadto sa Fort Wayne?”

Ingon ko, “Oo.”

²²⁴ Gikan ako niadto sa pagpamingwit, ug miingon siya. . . Kinahanglan namo nga moadto sa Fort Wayne, tungod kinahanglan kong magwali niadtong gabhiona. Ug ingon siya, “Abi nimo, gisultihan baya ta ka nga, ‘Aduna kana’y duha ka managlahi nga matang.’” Ang usa gitawag og “chiffon.” Ug unsa pa gani ang laing usa, rayon? Husto ba kana? Rayon ug chiffon. Bueno, sa duha niini, ang chiffon ang pinakamaayo. Husto ba kana? Ug miingon siya, “Bueno, magpalit ka para kanako og chiffon, kadtong full style.” Kabalo ba mo nianang adunay gamay’ng disenyo sa may luyo sa stocking, sa itaas? Ug wala gyud ko’y hibangkaagan bahin sa mga ginasul-ob sa mga kababayen-an, busa ako. . .

²²⁵ Ug samtang nagalakaw ako sa dalan ug nagaingon ko, “Chiffon, chiffon, chiffon, chiffon,” gipaningkamotan ko nga mahinumduman ang, “chiffon, chiffon, chiffon.”

Adunay miingon, “Hello, Billy!”

²²⁶ Ingon ko, “Oh, hello, hello.” “Chiffon, chiffon, chiffon, chiffon, chiffon.”

²²⁷ Ug sa pag-abot ko sa may kanto ug akong nahinagbo si Mr. Spon. Ingon siya, “Uy, Billy, kabalo ka ba nga daghang isdang perch karon didto sa daplin sa pinakatumoy sa pantalan?”

Ingon ko, “Mao ba, tinuod ba kana?”

“Oo.”

Nahunahunaan ko dayon, sa pagbiya ko na kaniya, “Unsa na gani kadto?” Nakalimtan ko na hinoon.

²²⁸ Bueno si Thelma Ford, usa ka batan-ong babaye nga akong kaila, nagtrabaho man kaniadto sa usa ka baligyaanan og mga baratong butang. Ug nasayod man ko nga nagapamaligya sila didto og mga stocking sa kababayen-an, busa miadto ko didto. Ingon ko, “Kumusta, Thelma.”

Ug ingon siya, “Kumusta, Billy. Kumusta ka na? Kumusta na si Hope?”

²²⁹ Ug ingon ko, “Maayo man.” Ingon ko, “Thelma, nagkinahanglan ko og usa ka pares sa medyas para kang Hope.”

Ingon siya, “Dili man ganahan si Hope og medyas.”

Ingon ko, “Oo, ma’am, tinuod gyud.”

Miingon, “Ang buut mo bang ipasabot mga stocking.”

²³⁰ “Oh, oo,” ingon ko, “mao kana.” Sa hunahuna ko, “Uh-oh, naipakita ko hinoon ang akong pagka-ignorante.”

Ug ingon siya, “Unsa ba nga matang ang iyang gusto?”

Naghunahuna ko, “Uh-oh!” Ingon ko, “Unsa diay nga matang ang aduna kamo?”

Ingon siya, “Bueno, aduna kami og rayon.”

²³¹ Wala man gud ko kabalo sa kalainan. Rayon, chiffon, parehas ra man kini kon paminawon. Ingon ko, “Mao kana ang akong gikinahanglan.” Ingon siya . . . ingon ko, “Papalita ko og usa ka pares nianang, full style.” Ug siya . . . sayup diay ang akong pagkasulti niana. Unsa gani kana? Full fashion. “Full fashion.” Ug busa miingon ko, “Papalita ko og usa ka pares niana.”

²³² Ug sa dihang gihatag na niya kadto kanako, nagkantidad lang kadto og mga traynta sentimos, baynte sentimos o traynta sentimos, mga katunga ra ang presyo. Bueno, miingon ko, “Hatagi na lang ko og duha ka pares niana.” Kita n’yo?

²³³ Ug miuli na ko, ug miingon ko, “Abi nimo, honey, kamong mga babaye nagapamalit mo sa tibuok lungsod para lang makakita og pinakabarato.” Kabalo na mo kung unsa n’yo ka gustong manghinambog. Ug miingon ko, “Apan ania, tan-awa kini, nakapalit ko og duha ka pares sa kantidad nga imong ginapalit para sa usa ra ka pares. Kita mo?” Ingon ko, “Oh, kana’y—mao kana ang personal kong abilidad.” Kita n’yo, ingon ko—ingon ko, “Abi nimo, si Thelma man gud ang nagbaligya niini kanako.” Ingon ko, “Tingali’g gibaligya niya kini kanako sa katunga ra nga presyo.”

Ingon siya, “Chiffon ba ang imong napalit?”

234 Ingon ko, “Oo, ma’am.” Para kanako kadtong tanan parehas ra man gud kon paminawon, wala ko kabalo nga aduna diay og kalainan.

235 Ug miingon siya kanako, ingon siya, “Billy.” Natingala ko sa dihang nakaabot na kami sa Fort Wayne, nga nagkinahanglan na sab siya og usa pa ka pares nga stocking. Ingon siya, “Gihatag ko baya kadto sa imong mama,” miingon, “para man gud kadto sa mga tigulang na nga mga babaye.” Miingon, “Pasayloa ko nga nabuhat ko kadto.”

Ug ingon ko, “Oh, okey lang, honey.”

236 Ug ingon siya, “Bueno, ayaw—ayaw baya pagkinabuhi nga mag-inusara.” Ug ingon siya. . . Wala siya nasayod kung unsa ang andam nang mahitabo sulod sa pipila ka oras gikan kaniadto. Ug akong gigunitan ang iyang bililhong mga kamot samtang ginakuha na siya sa mga Anghel sa Dios.

237 Miuli ako niadto. Wala na ko masayod kung unsay buhaton. Sa naghigda ko didto pagkabii na ug may nangungog akong. . . Sa hunahuna ko usa kadto ka gamay’ng ilaga, nga nagakamangkamang didto sa halinganan kon diin aduna kami og pipila ka mga mantalaan didto. Ug gisirhan ko ang pultahan gamit ang akong tiil, ug atua nakasablay ang iyang kimono sa luyo sa pultahan, (ug siya nga atua na didto sa morge). Ug pagkataudtaud mismo adunay mitawag kanako, miingon, “Billy!” Ug si Igsoong Frank Broy kadto. Ingon niya, “Ang imong anak naghimalatyon na.”

Ingon ko, “Ang akong anak?”

238 Miingon, “Oo, si Sharon Rose.” Miingon, “Naa na si doktor didto karon, ug miingon nga, ‘Ang imong anak aduna kono og tubercular meningitis, nasoso niya kono kadto gikan sa iyang inahan.’” Ug miingon, “Siya’y naghimalatyon na.”

239 Misakay ko dayon sa sakyanan, og miadto didto. Ug atua siya, ang gamay’ng matahum ko nga bata. Ug dalidali nilang gidala siya sa ospital.

240 Miadto ako para makita siya. Miduol si Sam ug miingon, “Billy, ayaw na pagsulod niana nga lawak, kinahanglan mong hunahunaon si Billy Paul.” Miingon, “Naghimalatyon na ang anak mong babaye.”

Ingon ko, “Dok, ako—kinahanglan kong makita ang akong anak.”

241 Ingon niya, “Dili, dili ka puedeng mosulod.” Miingon, “Aduna siya’y meningitis, Billy, ug basin madala mo lang kana kang Billy Paul.”

242 Ug naghulat na lang ko hangtud nga migawas si doktor. Dili gayud nako makaya nga makita siya nga mamatay, ug ang iyang inahan pa gyud nagahigda na didto sa punerarya. Sultihan ko kamo, ang dalan sa usa ka malapason malisud gayud. Ug

ako—miadto ako, milili ko sa pultahan, ug sa dihang migawas na si Sam ug migawas pud ang nars, minaug ako sa basement. Medyo gamay ra kadto nga ospital. Anaa siya sulod sa usa ka linain nga lawak, ug dunay mga langaw nga mitugdon sa gamay niyang mga mata. Ug aduna sila didto og usa ka gamay'ng . . . ginatawag nato nga usa ka “moskitero,” o gamay'ng alambbrero nga gibutang ibabaw sa iyang mga mata. Ug siya'y . . . tungod sa ginagmay nga atake, ang iyang gamay'ng tambok nga bitiis mikirig nga ingon-niini, ug gamay'ng mga kamot sab niya, tungod niadto nga atake. Ug gitan-aw ko siya, ug siya'y daku-daku na nga matahum gayud, mga walo pa lang ka bulan ang panuigon.

²⁴³ Ug ginabutang man siya sa iyang inahan kaniadto sa iyang gamay'ng kuna, kabalo mo, didto sa may balkonahe, pagmoabot ako. Ug akong patingogon ang serbato, ug siya'y moingon-niini, “goo-goo, goo-goo,” nga magpakugos na kanako, kabalo mo.

²⁴⁴ Ug atua nagahigda ang akong pinalangga, nga naghimalatyon na. Midungaw ko kaniya, ug ingon ko, “Sharry, kaila ka ba kang Papa? Kaila ka ba kang Papa, Sharry?” Ug sa dihang mitan-aw siya . . . Nagaantus gyud siya og ayo hangtud nga ang usa niadtong gamay'ng matahum og asul nga mga mata niya nalibat na. Mora gyud og gadugmokon ang akong kasingkasing.

²⁴⁵ Miluhod ako, ingon ko, “Ginoo, unsa ba'y akong nabuhat? Dili ba giwali ko man ang Maayong Balita didto sa mga kanto sa dalan? Gibuhat ko ang tanan-tanan nga nahibaloan kong buhaton. Ayaw unta ipapanubag kadto kanako. Wala ko gayud gitawag kadto nga mga tawo og 'basura.' Ang akong ugangang-babaye man ang nagtawag niadto nga mga tawo og 'basura.’” Ingon ko, “Nagbasol ko nga nahitabo kadtong tanan. Pasayloa ako. Ayaw—ayaw intawon kuhaa ang akong anak.” Ug samtang nagaampo ako, dunay mora'g itum . . . nga sama sa usa ka tabil o tela ang mipaubos. Nasayod na ako nga Iya kong gibalibaran.

²⁴⁶ Bueno, mao gyud kadto ang pinakalisud ug pinakamalimbongon nga panahon sa akong kinabuhi. Sa dihang mitindong na ko ug mitan-aw kaniya, ug sa hunahuna ko . . . gipahunahuna ni Satanas kanako, “Bueno, ang buut mo bang ipasabot nga bisan nagwali ka na kutob sa imong mahimo, ug nagminatarung sa imong pagkinabuhi, ug karon paghisgotan na ang bahin sa kaugalingon mong anak, Iya kang balibaran?”

²⁴⁷ Ug miingon ko, “Husto kana. Kung dili man Niya mahimo nga masalbar ang akong anak, nan dili na ako . . .” Mihunong ko. Ako—wala na gyud ko masayod kung unsay pagabuhaton. Ug dayon gisulti ko ang ingon-ini, ingon ko, “Ginoo, gihatag Mo siya kanako ug gikuha Mo na siya, bulahan ang Ngalan sa Ginoo! Bisan pa kung Imo usab kong kuhaon, higugmaon ko Ikaw sa gihapon.”

248 Ug gipandong ko ang akong kamot diha kaniya, ingon ko, “Panalanginan ka, sweetheart. Gusto gyud unta ni Papa nga padakuon ka, sa tibuok kong kasingkasing gusto kong amumahon ka, ug padakuon ka aron higugmaon mo ang Ginoo. Apan moabot na man ang mga Anghel para kanimo, sweetheart. Dalhon ni Papa ang imong gamay’ng lawas ug ipahimutang kini sa mga bukton sa imong Mama. Ilubong ta ka uban kaniya. Pero sa umaabot nga adlaw magtagbo ra mo ni Papa, maghulat lang ka didto uban ni Mama.”

249 Kaniadtong naghimalatyon na ang iyang inahan, ingon niya, ang mga kaulahi pang pulong nga gisulti niya, ingon siya, “Bill, pagpabilin gyud sa natad sa pagpang-misyon.”

250 Miingon ko, “Akong. . .” Ingon niya. . . ingon ko, “Kung anaa pa ako sa natad sa pagpang-misyon pagmoabot na Siya, nan tipunon ko ang mga bata ug makigkita kanimo. Kung dili man, igalubong pud ako tupad nimo. Ug adto ka didto sa tuong bahin sa mahimayaong ganghaan, ug pagmakita mo silang tanan nga nagasulod na, tindog ka didto ug pagsugod og singgit og, ‘Bill! Bill! Bill!’ sa ingon ka lanog nga mahimo mo. Tagboon ko ikaw didto.” Gihagkan ko siya ingon nga panamilit. Mao nga anaa gihapon ako sa natad sa panggubatan karon. Kadto’y halos baynte na ka tuig ang milabay. Ngani aduna kami og kasabotan sa akong asawa, nga pagatagboon ko ra siya.

251 Ug gikuha ko ang gamay kong bata, sa dihang namatay na siya, ug gipahimutang siya didto sa mga bukton sa iyang inahan, ug among gidala sa lubnganan. Ug nagtindog ko didto nga nagapaminaw kang Igsoong Smith, ang Methodist nga magwawali nga mao’y nagwali sa paglubong, “Abo sa abo, ug abog sa abog.” (Ug sa hunahuna ko, “Kasingkasing sa kasingkasing.”) Mitaliwan na siya.

252 Wala magdugay human niadto, akong gidala didto ang luoy’ng si Billy usa niana ka buntag. Siya’y gamay pa nga bata kaniadto. Siya mao’y. . .

253 Mao kana’y hinungdan nga nagapabilin gyud siya kanako ug nagapabilin pud ko kaniya, tungod gikinahanglan ko man nga parehong mamahimo nga Papa ug Mama (pareho) para niya kaniadto. Ako ang nagaandam sa iyang gamay’ng biberon. Dili man mi makapalit kaniadto og pangpainit para mapabilin nga init ang iyang gatas inig ka gabii, ug mao nga ipailalum ko na lang kadto sa akong likod nga nakaingon niini ug para mapabilin nga init niadto pinaagi ra sa kainit sa akong lawas.

254 Magkauban gyud kami nga mora’g mga managhigala, ug usa sa niining mga adlaw pagmobiya na ako gikan sa natad sa pagpang-misyon buut ko nga ihatag kaniya ang Pulong, ug moingon, “Magpadayon ka, Billy. Magpabilin gyud ka Niini.” Nangatingala ang ubang mga tawo kon ngano konong kauban ko siya sa tanang panahon. Dili man nako siya mabiyaan. Gani

minyo na siya, pero mahinumduman ko man gud sa gihapon ang gisulti kanako sa iyang mama, “Ubana gyud siya.” Ug mao nga magkauban kami nga mora’g managhigala.

²⁵⁵ Akong mahinumduman samtang naglakaw ko sa lungsod, sipitsipit ko sa akong bukton ang iyang biberon, nga nagahilak siya. Usa niadto ka gabii siya’y . . . nagalakaw-lakaw kami sa luyo nga nataran kon diin bag-ohay pang . . . (Kaniadtong hapit nang igaanak ni Hope si Billy, ginahangak siya kaniadto, ug ako . . . tungod batan-ong babaye pa lang, kabalo na mo.) Ug pabalik-balik kong nagalakaw sa may karaang kahoy’ng encina didto sa luyo nga nataran. Ug nangita siya sa iyang Mama, ug wala na ma’y si kinsa nga Mama nga akong pagadalhan kaniya. Ug ako siyang gikugos, miingon ko, “Oh, honey.” Ingon ko . . .

²⁵⁶ Ingon siya, “Papa, asa diay ang akong mama? Imo ba siyang gibutang diha nianang yuta?”

Ingon ko, “Wala, honey. Okey ra imong mama, anaa na man siya sa Langit.”

²⁵⁷ Ug dunay iyang gisulti kaniadto, nga mora ko og patyon tungod niadto, usa niana ka hapon. Nagahilak siya, dapit na sa kahaponon kadto, ug ako siyang gibaba nga ingon *niini*, gisung-ay-sung-ay siya ug ginapikpik siya nga ingon *niini*. Ug ingon siya, “Papa, kung mahimo adtoi og kuhaa si Mama ug dalha siya dinhi.”

Ug ingon ko, “Honey, dili ko mahimong kuhaon si Mama. Si Jesus . . .”

Miingon, “Sige, sultihi na lang si Jesus nga ipadala kanako ang akong mama. Gikinahanglan ko siya.”

²⁵⁸ Ug ingon ko, “Bueno, honey, ako . . . makita ra nato siya sa umaabot nga panahon.”

Ug mihunong siya, miingon, “Papa!”

Ug ingon ko, “Oo?”

Miingon, “Nakita ko si Mama dinha sa itaas nianang panganod.”

²⁵⁹ Grabe, mora gyud ko og patyon tungod niadto! Sa hunahuna ko, “My! ‘Nakita ko si Mama dinha sa itaas nianang panganod.’” Halos mahugno gud ko niadto. Akong gigakus ang gamay’ng bata sa akong dughan nga ingon *niini*, ug miduko lang ko, og misulod na.

²⁶⁰ Milabay ang mga adlaw. Dili ko kadto makalimtan. Nagsulay ko nga motrabaho na. Wala na ko miuli, tungod dili na man kadto usa ka panimalay. Ug gusto ko unta nga magpabilin. Ngani wala gyud kami’y bisan unsa kaniadto gawas lang sa gisi-gisi na nga sopa, apan usa kadto ka butang nga malipayon na kami nga magkauban. Usa mismo kadto ka panimalay.

²⁶¹ Ug mahinumduman ko pa usa niadto ka adlaw nga misulay kong motrabaho sa public service. Misaka ako aron ayohon kadtong gamay'ng kabli sa kuryente, nga nagabitay didto, sayo pa kaayo sa buntag kadto. Ug misaka ko niining poste. (Ug dili ko pa niadto madawat nga mitaliwan na kadto nga bata. Nakasabot ko nga mitaliwan na ang akong asawa, apan ang pagtaliwan sa akong bata, usa pa lang ka gamay'ng linalang.) Ug atua ko sa ibabaw, ug nagaawit ako, "On the hill far away, stood an old rugged Cross." Ug ang mga dagkung kabli sa kuryente nakakonekta kadto sa transformer ug nagasirkular kadto paingon sa (kabalo na mo) sa gamay'ng kabli. Ug atua ko sa ibabaw niadto. Ug nahitabo nga mitan-aw ko didto, ug nagasubang na ang adlaw sa akong luyo. Ug didto, nakatuy-od ang akong mga kamot ug daw sa itsura mismo kadto sa Krus nga makita didto sa—didto sa kilid sa bungtod. Nahunahuna ko, "Oo, ang akong mga sala ang hinungdan nga napahimutang Siya didto."

²⁶² Ingon ko, "Sharon, honey, gusto na kaayo kang makita ni Papa, honey. Gusto ko gayud nga makugos ka pag-usab, ikaw nga pinalangga kong gamay'ng bata." Nawala na ko sa akong kaugalingon niadto. Mga semana na kadto. Gihubo ko ang akong guwantes nga goma. Dunay baynte-tres ka gatus nga boltahe nga nagasirkular sa tupad nako mismo. Gihubo ko ang akong guwantes nga goma. Ingon ko, "Dios, dili ko unta gusto nga buhaton kini. Tungod nga usa man ako ka talawan." "Apan, Sharry, makakita na gyud si Papa kanimo ug kang Mama pagkataudtaud." Hinay-hinay kong gihubo ang akong guwantes, aron mohawid na niadtong baynte-tres ka gatus nga boltahe. Mabungkag gyud niadto...Aba, basin wala na gani og dugo nga mahibilin kanimo. Ug ako—ako—hinay-hinay kong gihubo ang guwantes, ug adunay nahitabo. Sa dihang anaa na ko'y panimuut, atua na ako nagalingkod sa yuta nga nakatabon ang akong mga kamot nga ingon *niini*, sa akong nawong, og nagahilak. Tungod kadto sa grasya sa Dios, kay kung dili pa wala unta ako nagapahigayon dinhi og panerbisyo sa pagpang-ayo, sigurado ako niana. Siya kadto ang nagtipig sa Iyang gasa, dili ako.

²⁶³ Miuli na lang ko. Miundang ko, ghipos ko ang akong kagamitan. Ug sa pagpauli na, ingon ko, "Mouli na pud ko."

²⁶⁴ Naglibot-libot 'sa ko sa balay, ug akong gikuha ang sulat sa balay, medyo tugnaw man, ug mao nga misulod na ko. Aduna kami og usa ra ka gamay'ng lawak, didto ako nagatulog sa gamay'ng higdaanan, ug taliabot na ang tingtugnaw kaniadto, ug mao nga dunay halingan na didto. Akong gikuha ug gitana-aw ang maong sulat, ug ang unang butang nga anaa niadto mao ang iyang gamay'ng tinigum para sa Pasko, nga otsenta sentimos, "Miss Sharon Rose Branham." Mao nga, nagabalik na usab kadto.

265 Nahimo man ako kaniadto nga tigbantay sa mga pagpangayam. Miadto ako ug gikuha ang akong pusil, pistola, gikan sa sudlanan niini. Ingon ko, “Ginoo, ako—dili ko na kini makaya pa, ako’y—mamatay na ako. Ako—grabe na ang akong kaguul.” Ako nang gikasa ang pusil, gition kini sa akong ulo, samtang nagaluhod sa higdaanan sulod niadtong mangitngit nga lawak didto. Ingon ko, “Amahan namo Nga anaa sa Langit, pagabalaanon ang Imong Ngalan. Umanhi ang Imong Gingharian, pagabuhaton ang Imong kabubut-on,” ug sa dihang akong gisulayan, ug akong gikablit og ayo ang gato kutob sa akong mahimo, ingon ko, “dinhi sa yuta maingon sa Langit. Hatagi kami karon sa pagkaon namo sa matag adlaw.” Ug wala gyud kadto mibuto!

266 Ug sa hunahuna ko, “Oh Dios, Imo gyud diay kong wataswaton? Unsa ba’y akong nabuhat? Dili Mo man gani ako tugotang mamatay.” Ug akong gibalibag ang maong pusil, ug mibuto na hinoon kadto ug miigo sa lawak. Ingon ko, “Dios, nganong dili pa man ko mamatay ug para makalingkawas na niini? Dili na ako makaantus pa. Kinahanglan aduna Ka og buhaton para kanako.” Ug natumba ako ug nagahilak didto sa akong gamay’ng, daan na kaayo nga higdaanan.

267 Ug tingali’g nakatulog na ko niadto. Wala ko kabalo kon nakatulog ba ko o kung unsa ma’y nahitabo.

268 Dugay na gyud kong gahinam-hinam kaniadto nga moadto sa Kasadpan. Dugay ko nang gusto nga makaangkon og usa niana nga mga kalo. Ang akong amahan nagabansay man og mga kabayo para mapaaghup ang mga niini kaniadtong mga panahon sa iyang pagkabatan-on, ug mao nga dugay ko nang gusto nga makaangkon og usa niana nga mga kalo. Ug gipalitan ko ni Igsoong Demos Shakarian og ingon niana nga kalo kagahapon, ang pinakauna nga akong nabatonan (sukad-sukad) nga sama niana, usa sa nianang matang sa pang-kasadpan nga mga kalo.

269 Ug nagdahum ko nga nagalakaw ako niadto paingon sa kalibunan sa kapatagan, nga nagaawit niini nga kanta, “There’s a wheel on the wagon is broken, sign on the ranch, ‘For Sale.’” Ug samtang nagapadayon ko, namatikdan ko ang usa ka karaang dunay-pandong nga karwahe, sama sa usa ka karaang schooner nga karwahe, ug guba ang ligid niini. Siyempre, nagrepresentar kadto sa akong pamilya nga guba na. Ug samtang nagaduol ako, mitan-aw ako, ug atua nagtindog ang usa—usa ka matahum kaayo, nga batan-ong babaye, nga mga baynte anyos ang panuigon, nakadunghay ang puti nga buhok ug asul ang mga mata, ug nakabisti og puti. Gitan-aw ko ang maong babaye, ingon ko, “Kumusta ka?” Dayon milakaw na.

Ingon siya, “Hello, Papa.”

270 Ug milingi ako, ingon ko, “Papa?” “Nganong,” ingon ko, “giunsa man, Gining, sa pagkahimo mong . . . sa pagkahimo ko nga imong papa sa diha nga magka-edad ra man ta?”

271 Ingon siya, “Papa, wala man gud ka kabalo kung asa ka karon.”

Ingon ko, “Unsay ba’y buut mong ipasabot?”

272 Ingon siya, “Mao kini ang Langit.” Miingon, “Didto sa yuta ako mao ang imong gamay’ng Sharon.”

“Aba,” ingon ko, “honey, usa ka lang man ka gamay’ng bata kaniadto.”

273 Miingon, “Papa, ang gagmay’ng mga bata didto sa yuta dili na man gagmay’ng mga bata dinhi, sila’y mga imortal na. Dili sila nagakatigulang ni nagatubo man.”

274 Ug ingon ko, “Bueno, Sharon, honey, ikaw—usa ikaw ka matahum, batan-on na nga babaye.”

Ingon siya, “Nagahulat baya si Mama kanimo.”

Ug ingon ko, “Asa man?”

Ingon siya, “Didto sa bag-o mong balay.”

275 Ug ingon ko, “Bag-ong balay?” Ang mga Branham man gud nagalatagaw ra, wala sila’y mga balay, igo lang sila . . . Ug ingon ko, “Bueno, wala man gud ko nagkaaduna og usa ka balay sukad-sukad, honey.”

276 Ingon siya, “Apan aduna ka na’y usa dinhi, Papa.” Wala ko ginatuyo nga mamahimong mora’g bata, apan kini’y tinuod gayud para kanako. [Nagahilak si Igsoong Branham—Ed.] Ngani sa diha nga mahinumdom ko niini, nagabalik na usab kini. Miingon, “Aduna ka na’y usa dinhi, Papa.” Nasayod ko nga aduna gyu’y usa para kanako didto, sa umaabot nga adlaw moadto ra ko didto. Ingon siya, “Asa diay si Billy Paul, ang akong igsoon?”

277 Ug ingon ko, “Bueno, gibilin ko usá siya didto kang Mrs. Broy, pipila pa lang ka minutos ang milabay.”

Miingon, “Gusto ni Mama nga makita ka.”

278 Ug milingi ako ug mitan-aw, ug atua ang maanindot og dagkung mga palasyo, ug nagapalibot niadto ang Himaya sa Dios. Ug may nadungog akong usa ka koro sa Langitnong mga linalang nga nagaawit, “Ang akong Panimalay, maanindot nga Panimalay.” Misaka ako niadtong hataas nga hagdanan, midagan sa ingon ka paspas nga mahimo ko. Ug sa pag-abot ko sa may pultahan, atua siya nga nagtindog, nagsul-ob og maputi nga bisti, may hataas, og maitum nga buhok, nga nakadunghay diha sa iyang likod. Gituy-od niya ang iyang mga bukton, sama sa kanunay niyang ginabuhat pagmouli ako nga gikapoy gikan sa trabaho o unsa man. Akong gihawiran ang iyang mga kamot,

ug ingon ko, “Honey, nakita ko si Sharon didto sa ubos.” Ingon ko, “Siya’y usa na ka matahum nga dalaga, dili ba?”

279 Ingon niya, “Oo, Bill.” Ingon niya, “Bill.” Gigakus ko niya, (ug ingon siya) hinay-hinay niyang ginatapik, ang akong mga abaga, ingon siya, “Ayaw na pagkabalaka kanako ug kang Sharon.”

Ingon ko, “Honey, dili man nako mapugngan.”

280 Ingon siya, “Karon kami ni Sharon anaa na man sa mas maayo nga kahimtang kay kanimo.” Ug miingon, “Mao nga ayaw na pagkabalaka kanamo. Mahimo mo bang isaad mo kana kanako?”

281 Ug ingon ko, “Hope,” ingon ko, “Gimingaw na kaayo ko nimo ug kang Sharon, ug si Billy sab pirmingham nagahilak tungod wala man ka.” Ingon ko, “Wala na ko kabalo kung unsay buhaton kaniya.”

282 Ug ingon siya, “Mamahimong okey ra ang tanan, Bill.” Ingon niya, “Basta isaad lang kanako nga dili ka na mabalaka.” Ug ingon pa siya, “Ayaw mo ba nga molingkod ’usa?” Ug mitan-aw ko sa palibot ug atua ang usa ka dakung maanindot nga lingkoranan.

283 Ug akong mahinumduman nga naninguha gyud ko nga makapalit og usa ka lingkoranan kaniadto. Karon, sa pagtapos na. Nanguha ko nga makapalit og lingkoranan usa niadto ka higayon. Aduna lang kami niadtong karaang—karaang ordinaryong mga lingkoranan nga kahoy para sa kan-anan. Mao kadto ang among ginagamit, mao lang man kadto ang mga lingkoranan nga aduna kami. Ug nakapalit kami og usa sa niining mga lingkoranan nga puede n’yong masandigan, sama sa usa ka . . . nakalimot na ko kung unsa kadto nga matang sa lingkoranan nga may-sandiganan. Ug basta nagkantidad kadto og dise-siete ka dolyares, ug puede ra kang magbayad og tulo ka dolyares ingon nga pasiunang-bayad ug usa ka dolyar kada semana. Ug nakautang kami og usa niadto. Ug, oh, sa dihang nagaabot ako . . . sa akong pagtrabaho tibuok adlaw, ug pagwali hangtud sa tungang-gabii diha sa mga kadalanan ug kung asa man ako mahimong magwali.

284 Ug—ug usa niadto ka adlaw napalyar ko sa akong pagbayad. Dili na man namo makaya nga bayaran kadto, ug duna pa’y interes matag adlaw, ug sa katapusan usa niana ka adlaw miadto sila ug giimbargo gyud ang akong lingkoranan ug gibawi kadto. Niadtong gabhiona, dili nako makalimtan, nga iya akong gilutoan og cherry pie. Makaluluoy kong asawa, siya—siya—nasayod man siya nga maguol gyud ko. Ug human sa panihapon ingon ko, “Unsa ba’y maayo kaayo karong gabhiona, honey?”

285 Ug ingon siya, “Ay, nagsugo man gud ko og mga batang lalaki sa silingan nga magkalot para kanimo og mga wati’ng-paon sa

pagpamingwit. Unsa ma'y hunahuna mo kon moadto kita sa may suba ug mamingwit sa makadiyut?"

Ug ingon ko, "Oo, pero . . ."

²⁸⁶ Ug sugod na siyang mihilak. Nasayod ko nga aduna gyu'y di-maayo. Aduna na ko'y ideya tungod kay gipadalhan na man ko nila og sulat-pasidaan nga imbargohon na nila kono ang maong lingkoranan. Ug tungod dili na man gud namo makaya ang sinemanang bayad nga usa ka dolyar. Dili na namo mahimo, wala na . . . dili na namo makaya nga bayaran kadto. Gigakus ko niya, ug miadto ko sa may pultahan ug naimbargo na gyud ang akong lingkoranan.

Gisultihan niya ako Didto, ingon niya, "Nahinumduman mo ba kana nga lingkoranan, Bill?"

Ug ingon ko, "Oo, honey, nakahinumdum ko."

Miingon, "Mao kana ang imong ginahunahuna kaniadto, dili ba?"

"Oo."

²⁸⁷ Miingon, "Bueno, dili na nila maimbargo kana, nabayran na kana." Ingon niya, "Lingkod 'usa kadali, gusto kong makig-istorya kanimo."

Ug ingon ko, "Honey, wala ko makasabot niini."

²⁸⁸ Ug ingon niya, "Isaad kanako, Billy, isaad kanako nga dili ka na magkaguol pa. Mobalik na ka karon." Ug miingon, "Isaad kanako nga dili ka na magkaguol."

Ug ingon ko, "Dili ako makasaad niana, Hope."

²⁸⁹ Ug niadtong tungora mismo nakamata ko, mangitngit kaniadto sulod sa kuwarto. Mitan-aw ko sa palibot, ug ako pang mabati ang iyang mga kamot nga nagagakus kanako. Ingon ko, "Hope, ania ka ba sa kuwarto?"

²⁹⁰ Hinay-hinay niya akong gipikpik. Ingon siya, "Tumanon mo ba ang maong saad para nako, Bill? Isaad kanako nga dili ka magminyo . . . dili na magkabalaka pa."

Ingon ko, "Ginasaad ko kanimo."

²⁹¹ Ug pagkahuman sa dihang iya akong gipikpik sa makaduha o makatulo ka higayon, ug nawala siya. Mitimbakuwas ako ug gipasiga ang suga, mitan-aw ko sa tibuok kuwarto, nawala na siya. Hinoon nawala lang siya gikan sa kuwarto. Pero wala man gyud siya ingon nga nawala, buhi ra gihapon siya. Tungod usa man siya ka Cristohanon.

²⁹² Miadto kami ni Billy didto sa lubnganan usa ka higayon kaniadto, nagdala mi og diyutay'ng bulak para sa iyang inahan ug igsoong babaye, sa mismong buntag sa Pasko sa Pagkabanhaw, ug nanghunong kami. Misugod sa paghilak ang gamay'ng bata, ingon niya, "Papa, ang akong mama anaa diay dinha sa ilalum."

293 Ingon ko, “Wala, honey. Wala, man siya dinha. Wala pud ang imong igsoon dinha. Aduna kita’y tinabonan nga lubnganan dinhi, apan didto tabok sa dagat adunay usa ka abli nga lubnganan kon diin nabanhaw si Jesus. Ug sa umaabot nga adlaw moabot Siya, dalhon Niya ang imong Igsoon ug si Mama uban Kaniya.”

294 Anaa ako sa natad sa panggubatan karon, mga higala. Ako—wala na ako’y maikasulti pa. Ako. . . [Nagahilak si Igsoong Branham—Ed.] Panalanginan kamo sa Dios. Iduko nato ang atong mga ulo sa makadiyut.

295 Oh Ginoo! Daghang mga higayon, Ginoo, sigurado ko nga wala gyud masabti sa mga tawo, sa diha nga ginadahum nila nga masayon ra kining mga butanga. Apan moabot ang usa ka mahimayaong adlaw sa dihang moabot na si Jesus ug kining tanan nga mga kasakit pagawagtangon na. Ginaampo ko, Langitnong Amahan, nga Imo kaming tabangan nga mamahimong andam.

296 Ug kadtong ulahing saad, sa dihang gihagkan ko siya sa aping niadtong buntaga, nga pagatagboon ko ra siya didto sa niana nga adlaw. Nagatoo ko nga magatindog siya didto sa maong haligi, samtang ginasinggit ang akong ngalan. Sukad kaniadto nagkinabuhi gyud ako nga matinuuron tungod niadto nga saad, Ginoo, sa tibuok kalibutan, sa tanang matang sa mga dapit, gapaningkamot ko nga maiwali ang Maayong Balita. Nagakatigulang na ko sa karon, ug kapoy na, hago na ako. Usa sa niini nga mga adlaw pagasirhan ko na kining Biblia sa kaulahiang higayon. Ug, Dios, ipapabilin ako nga matinud-anon sa maong saad. Ipapabilin ang Imong grasya nga nakapalibot kanako, Ginoo. Ayaw ako pasagdi nga motan-aw sa mga butang sa niini nga kinabuhi, kondili ang magkinabuhi gayud alang sa mga butang nga atua sa pikas bahin. Tabangi ako nga mahimong matinuuron. Wala ako nagapangyo og mabulakon nga higdaanan sa kaharuhay, wala, Ginoo, sa dihang ang akong Cristo namatay didto tungod ilalum sa mga pag-antus. Ug ang tanang uban pa kanila kaniadto namatay man nga ingon niana. Mao nga wala ako nagapangayo og unsa mang masayon nga butang. Tugoti lang ako nga magmatinuuron, Ginoo, og magmatinud-anon. Itugot nga higugmaon ako sa mga tawo aron nga maagak ko sila nganha Kanimo. Ug sa umaabot nga adlaw pagmatapos na kining tanan ug managkatigum na kami ilalum sa mga kahoy nga pirming-lunhaw, buut ko nga gunitan siya ug dalhon siya didto, aron ipaila-ila siya sa mga kaigsoonan sa Angelus Temple ug sa tanang uban pa. Usa gayud kana ka halangdong panahon pagmoabot na kana.

297 Ginaampo ko nga ang Imong mga kalooy magapabilin unta sa matag usa kanamo dinhi. Ug may mga ania dinhi, Ginoo, nga tingali’g wala pa makaila Kanimo. Ug tingali aduna sab sila’y pipila ka minahal sa kinabuhi didto sa tabok sa dagat. Kung

wala pa man nila natuman ang ilang saad, hinaut nga tumanon na nila kini karon, Ginoo.

²⁹⁸ Samtang ginaduko nato ang atong mga ulo, aduna ba kaha dinhi niining daku kaayo nga awditoryum karong hapona, pila kaha kaninyo ang moingon, “Igsoong Branham, gusto kong matagbo ang akong mga minahal sa kinabuhi, usab. Ako—ako—aduna man ako’y pipila ka mga minahal sa kinabuhi didto mismo tabok sa suba”? Tingali’g nagsaad ka nga tagboon mo sila, tingali sa dihang gisultihan mo ang imong Mama og “panamilit” didto sa lubnganan niadtong adlaw, tingali sa dihang gisultihan mo ang imong Igsoong babaye og “panamilit,” o kaha si Papa mo, o si kinsa man kanila didto sa lubnganan, og nagsaad ka nga tagboon mo ra sila, ug ikaw—basin wala pa gayud ka nakahimo og mga pagpangandam. Dili ba mao na kini ang maanindot nga higayon aron sa pagbuhat niana karon?

²⁹⁹ Pasensya na mo sa akong paghilak. Apan, oh, my, wala gyud mo nasayod, higala. Kung nasayod lang kamo kung unsa—kung unsa gyud ang akong pagsakripisyo! Wala pa gani kana sa usa ka bahin, halos, sa kasaysayan sa akong kinabuhi.

³⁰⁰ Pila man kaninyo ang gusto nga motindog karon ug moduol dinhi para sa pag-ampo, nga moingon, “Gusto kong matagbo ang akong mga minahal sa kinabuhi”? Tindog lang gikan dinha sa mga mananambong ug moduol dinhi. Mahimo n’yo bang buhaton kana? Kung aduna ma’y wala pa nakahimo og ingon niana nga pagpangandam. Panalanginan ka sa Dios, sir. Duna ko’y nakita nga usa ka edaran na nga itum nga lalaki nga nagaduol, ang uban usab nagaduol na. Sibog-sibog lang mo, kamo nga anaa dinha sa mga balkonahe, sibog-sibog lang mo pagawas sa pasilyo. O kaha motindog na lang, kamong mga gustong mahinumduman sa pag-ampo karon mismo. Ingon niana. Tindog lang mo. Maayo. Tindog lang mo, sa kon asa man, kamong buut nga moingon, “Aduna ko’y amahan didto, aduna ko’y inahan o usa ka minahal sa kinabuhi didto. Gusto kong makita sila. Gusto kong tagboon sila diha sa kalinaw.” Mahimo n’yo bang motindog, tindog lang mo, sa kon asa man mo diha sa mga mananambong. Tindog mo, og moingon, “Gusto kong modawat.”

³⁰¹ Panalanginan ka sa Dios, gining. Panalanginan ka sa Dios dinha sa may luyo. Ug panalanginan ka dinha sa may itaas. Panalanginan pud ka sa Ginoo, sir. Husto kana. Dinha sa may balkonahe, panalanginan ka sa Ginoo. Ang tanan-tanan, sa kon asa man, tindog mo karon alang sa pag-ampo, samtang ania ang Balaang Espiritu nga nagapalinghok sa atong mga kasingkasing, aron—aron—aron magbalata kita.

³⁰² Abi ninyo, ang gikinahanglan sa iglesia karong panahona mao ang pagbalata. Kinahanglan natong magpaubos nga ingon-ana diha sa Balay sa Magkokolon. Ang atong pormal og

hinimo'g-tawo nga teolohiya usahay dili gayud magpulos. Ang atong gikinahanglan mao gyud ang kinaraan nga pagbalata, paghinulsol sa kinasuloran sa atong mga kasingkasing, og mamahimong malumo diha sa Dios. Mao lang ba kana tanan ang andam nga motindog karon?

Iduko nato ang atong mga ulo alang sa pag-ampo kung ingon-ana.

³⁰³ Oh Ginoo, Nga nagbanhaw kang Jesus alang sa . . . gikan sa mga patay, aron sa pagmatarung kanamong tanan pinaagi'g pagtoo, og nanagpanoo. Ginaampo ko, Ginoo, nga kini silang mga nanagtindog karon para dawaton Ka, ginaampo ko nga ang kapasayloan maanaa kanila. Ug, oh Ginoo, nagaampo ako ko nga dawaton Ka nila ingon nga ilang Manluluwas ug Hari ug Tighigugma, ug tingali adunay sila usa ka mama o usa ka papa o si kinsa man didto sa tabok sa dagat. Pero aduna gyu'y usa ka butang nga sigurado, aduna sila'y usa ka Manluluwas. Hinaut nga mapasaylo sila sa ilang mga sala, ug pagatangtargon ang tanan nilang kadautan, aron nga mahugasan ang ilang mga kalag sa Dugo sa Cordero, ug magkinabuhi na sila diha sa kalinaw gikan karon.

³⁰⁴ Ug sa usa ka mahimayaon nga adlaw pagmatapos na kining tanan, hinaut nga managkatigum kami didto sa Imong Balay, ug mamaatua didto ingon nga dili na magkabulag-bulag nga mga pamilya, pag matagbo na namo ang among mga minahal sa kinabuhi nga nanaghulat didto sa pikas bahin. Kini, among ginatugyan nganha Kanimu, nga "Ipapabilin mo siya diha sa pakigdait nga hingpit kinsang kasingkasing nagpabilin diha Kaniya." Itugot kini, Ginoo, samtang ginatugyan namo sila nganha Kanimu. Sa Ngalan sa Imong Anak, nga si Ginoong Jesus. Amen.

³⁰⁵ Panalanginan kamo sa Dios. Sigurado ko nga nakita na sa mga mamumuhat kon asa kamo nanagtindog, ug makauban ninyo sila mismo sulod sa pipila ka minuto.

³⁰⁶ Ug karon para sa mga modawat og mga prayer kard. Billy, asa man si Gene ug Leo, anaa pa ba sila diha sa luyo? Kinahanglan ania na sila para manghatag og mga prayer kard pagkataudtaud. Ipapauli uná sa igsoong lalaki ang mga mananambong diha sa pag-ampo, ug igapanghatag na dayon ang mga prayer kard. Mobalik ra kami dinhi pagkataudtaud, para iampo ang mga may sakit. Sige, igsoon.

ANG KASAYSAYAN SA AKONG KINABUHI CEB59-0419A
(My Life Story)

Kining Mensahe ni Igsoong William Marrion Branham, una giwali sa Ingles niadtong Domingo sa hapon, Abril 19, 1959 sa Angelus Temple sa Los Angeles, California, U.S.A., gibalhin gikan sa magnetikong teyp rekording ug gipatik nga walay nakulang sa Ingles. Kining Cebuanong hubad pinatikan na ug gipang-apodapod sa Voice of God Recordings.

CEBUANO

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Pahibalo Bahin Sa Katungod Sa Pagmantala

Ang tanang katungod sa pagmantala iyaha lamang sa tag-iya. Kining basahona mahimong i-print sa printer sa balay alang sa personal nga gamit o sa pagpang-apod-apod, nga walay-bayad, ingon nga usa ka instrumento sa pagpakaylap sa Ebanghelyo ni Jesus Cristo. Kining basahona dili mahimong ibaligya, kopyahon nga pang-dinaghan, i-post sa website, i-store sa usa ka retrieval system, ihubad sa ubang pinulongan, o gamiton sa pagpangayo og mga amot nga walay ginapagawas nga kasulatan nga pagpahanugot gikan sa Voice Of God Recordings®.

Alang sa dugang nga mga kasayuran o alang sa uban pa nga ginapang-apod-apod nga mga materyales, mahimong kontakon ang:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org